

Šiame numery

**SIRDIES IR SMEGENŲ KONFLIKTAS.
ŽMOGIŠKOJO ELEMENTO REFORMA
BAŽNYČIOJE.**
**ANTRO PARYŽIUN ATVYKIMO PROGA
ST. MERINGIO ĮSPŪDŽIAI.**
**POKALBIS SU SIEMETINIŲ "DRAUGO"
ROMANO KONKURSO LAUREATU
RASYTOJU VYTAUTU VOLERTU.**
**ISTRAUKA IŠ PREMIJUOTOJO ROMANO
"PRAGARŲ VYRESNYSIS".**
ŽIEMOS IR KARO AIDAI ITALŲ POEZIJOS.
**DARIAUS LAPINSKO AKUSTINĖ DRAMOS
VIZIJA IR CIURLONIO "JŪROS" LAŠAI.**
NAUJI LEIDINIAI.
KULTŪRINĖ KRONIKA.
SPYGLIAI IR DYGLIAI.

ŽMOGIŠKOJO ELEMENTO REFORMA

BAŽNYČIOJE

A. RUBIKAS

Kas yra Bažnyčia?

"Bažnyčia nėra žmogus, nei žmogiška institucija. Bažnyčia yra dieviška. Jos galva yra Kristus. Kristus valdo savo Bažnyčią, Kristus gi turi ir pilną tiesą ir tobulą meilę. Bažnyčia kai kuriuose savo nariuose yra netobula, bet ne savyje; savyje ji yra šventa ir neklaudinga, taigi skelbianči pilną tiesą."

Šitokia Bažnyčios aptartis ne taip seniai pasirodė lietuviškoje spaudoje (žiūr. Darbininkas, 1970 vas. 6 d. "Atsakymas į Klausimą be atsakymo"). Minėta aptartis kelia abejonių savo teiginiu, kad Bažnyčia nėra žmogus. Tą teiginį straipsnio autorius grindžia tokiu išvedžiojimu: "Bažnyčia yra dieviška. Jos galva yra Kristus."

Kaip tik šitoje vietoje norisi paklausti: ar pats Kristus jau nėra žmogus? — I tai atsako apaštalas Paulius: "Vienas yra tarpininkas tarp Dievo ir žmonių, Žmogus, Kristus Jėzus" (1 Timot. 2, 5). Skvireckas savo vertime žodį Žmogus rašo didžiąja raide. Taip pat ir katekizmai moko, kad Kristus yra tikras žmogus, o ne vien tik Dievas. Taigi vien jau dėl to darosi neaišku, kodėl "Bažnyčia nėra žmogus"?

Bet ne čia yra klausimo esmė. Šitoje aptartyje prasikiša tendencija Bažnyčioje pabrėžti vien tik dieviškąjį elementą žmogiškojo sąskaiton, — pastarąjį iš akių išleidžiant ar net visai paneigiant. Bet tada gaunasi tam tikros, labai toli einančios išvados! Juk jeigu "Bažnyčia nėra žmogus", tai jai nereikia jokių reformų. Jos net nebūtų įmanomos: juk norėti reformuoti patį Dievą būtų tikra nesąmonė.

Dėl to šitokia Bažnyčios samprta atstovai nuosekliai turi būti nedraugiškai nusistatę naujųjų arba reformų atžvilgiu. Jie turi ginti status quo arba esamą padėtį Bažnyčioje. Bet šitoks samprotis neišplaukia iš švento Rašto ir pačios Bažnyčios mokslo. Juk Bažnyčia nesusideda iš vieno Kristaus!

Kristus, Bažnyčios steigėjas, kalba taip apie savo misiją pasaulyje: "Aš atėjau ne teisųjų šaukti, bet nusidėjėlių" (Mato, 9, 13). Iš to jau matyti, kad Kristaus pašauktaisiais yra ne tik žmonės, bet ir žmonės — nusidėjėliai. Kas savęs tokiu nelaikytų, tas jau izoliuotus nuo išganymo bendruomenės arba nuo tų, kuriuos Kristus pašaukė. Tokiam Kristaus visai nereikėtų.

Bet tokią laikyseną pats Kristus griežtai pasmerkė. Kaip evangelijos pasakoja, jis sėdavo prie stalo su nusidėjėliais ir su jais draugaudavo, jei tik šie tokiais save laikydavo ir Kristaus kaip Gelbėtojo ieškodavo. "Ir atsitiko", pasakoja evangelistas Morkus, "kad, jam už stalo sėdint jo namuose, daug muitininkų ir nusidėjėlių sėdėjo užstalėje draug su Jėzumi ir jo mokytiniais, nes buvo daug tų, kurie jį ir sekė" (2, 15).

Bet Kristus pasmerkė tuos, kurie laikė save tobulais, nes tokia jų laikysena neatitiko tiesą, — jie buvo tokie pat nusidėjėliai kaip

ir visi kiti. Dėl to anam garsiam Kristaus palyginime muitininkas išėjo iš šventyklos išteisintas, nes jis save laikė netobulu žmogumi ir meldė pasigailėjimo, — o fariziejus išėjo pasmerktas, nes jis save laikė tobulu žmogumi. Gi Dievo akyse jėdų abudu buvo nusidėjėliai, — tik ne abudu prisipažino.

Nusidėjėlių bendruomenė

Jau apaštalo laikais netrūko tokių, kurie save bandė laikyti tobulais dėl to, kad jie priklausė Bažnyčiai, kurios galva yra Kristus — Tobulasis, Sventasis. Tiesa, apaštalai, kreipdamiesi į krikščionis, juos vadindavo šventaisiais. Taip, pavyzdžiui, Paulius laisvą romėnams šitaip adresuoją: "visiems Romoje esantiems, Dievo mylimiesiems, pašauktiesiems, šventiesiems". Bet, egzektų aiškinimui, apaštalas krikščionis šventaisiais vadina ne dėl to, kad jis juos tobulais laikytų, o dėl to, kad jie, — pakrikštytieji, — yra tapę ypatinga šventojo, — Kristaus, — nuosavybe.

Štai apaštalas Jokūbas vis dėlto sako: "Mes visi nusikalstame daugeliu dalyku" (3, 2). O apaštalas Jonas dar įsakmiau pabrėžia: "Jei sakytumėm, kad neturime nuodėmės, mes patys save suvedžiojame ir nėra mumyse tiesos" (1, 1, 8). Taigi neaišku, kaip Bažnyčia tik "kai kuriuose savo nariuose yra netobula"? Kuriuos narius autorius šia turėjo galvoje?

Labai galimas daktas, kad anie apaštalo Jono žodžiai apie visų nuodėmingumą buvo nukreipti prieš vadinamuosius pneumatikus, kurie Bažnyčią iš tikrųjų laikė tyrų, šventųjų, tobulųjų bendruomenę. Tokių sąjūdžių netrūko Bažnyčioje ir vėliau. Jie įėjo istorijon novacijonų, montanistų, katarų ir panašiais vardais. Jų visų bendra klaida buvo nelaikyti Bažnyčios nusidėjėlių bendruomenę. Juos visus Bažnyčia pasmerkė. Aišku, jų samprotis prieštaravo apaštalo mokslui. Bet tų sektų nariai aiškino, kad anas švento Rašto vietas reikią suprasti ne tiesiogine, o tik perkelta prasme: krikščionys tik taip sau vadina save nusidėjėliais, — gi iš tikrųjų jie tokiais nesą. Bet prieš tokius aiškinimus pakėlė balsą Bažnyčios Tėvas Augustinas, o kartu su juo ir vėlesnės konsilijos.

Jeigu Kristus ir jo Bažnyčia visais laikais i visų be išimties lūpas dėjo žodžius "ir atleisk mums mūsų kaltes" ir Mišių pradžioje liepė kalbėti "esu labai kaltas" bei meldti Dievą atleidimo, tai ne dėl to, kad susirinkę krikščionys vaidintų teatrą. Laiške pilypiečiams Paulius perspėja: "Vykdykite savo išganymą su baime ir drebėjimu" (2, 12). Išimties jis nedarė nė pats sau, sakydamas: "Aš baudžiu savo kūną ir stengiuos pavergti, kad kartais, kitiems skelbęs, pats nepasidaryčiau peiktinas" (1 Kor. 9, 27). Iš

tų apaštalo žodžių matyti, kad kitiems skelbti Kristaus mokslą (kaip tai daro Bažnyčia) dar nereikia ir pačiam skelbėjui tuo pačiu jau būti atspariam netobulybei.

Atgailos ir atsinaujinimo keliu

Bažnytinės bendruomenės idealizavimas prasidėjo po reformacijos, kada apologetai, gindami katalikų Bažnyčią, joje ypatingai pabrėždavo dieviškąjį elementą. Tokių aiškinimų įtakoje kildavo įspūdis, kad bažnytinėje bendruomenėje ydų iš viso negali būti: juk ji yra dieviška. Tokio sampročio vedini, tie patys apologetai stengdavosi Bažnyčioje viską bet kokia kaina išteisinti. Bet tokia taktika jie tik padėdavo Bažnyčioje atsirasti triumfalistinėm nuotakom, kurios vedavo į išdidumą, reformų nenorą ir vadovaujančių asmenų garbinimą arba kultą. Juk ką čia gali taisyti ar gerinti, jei viskas yra dieviška, o kas dieviška, tai yra tobula.

Ilgą laiką Bažnyčia buvo ne tik suprantama, bet ir išgyvenama kaip įstaiga, kuri negali ir niekad negalės pasikeisti: viskas joje buvo nuspręsta ir nustatyta amžių amžiams. Didieji viduramžių teologai buvo tarę galutinį žodį teologiniais klausimais. 1918 m. išleistas bažnytinės teisės kodeksas įsako filosofiją ir teologiją kunigų seminarijose dėti Tomo Akviniečio metodu, mokslu ir principais (1366, 2). Aristotelinė filosofija, kuria rėmėsi teologai savo darbe, taip pat buvo vadinama perennis — amžina. Bažnyčios griežtas monarchinis stilius, kur vieni valdo ir leidžia įsakymus, o kiti juos priima ir vykdo, neturėdami čia balso teisės, taip pat atrodė pastovus ir amžinas. Bažnytinė lotynų kalba, jos liturgija, jos Mišių maldos, viskas atrodė galutinai nustatyta amžiams. Diskusijų tais klausimais niekas neleidė. Ir gavosi įspūdis, kad Bažnyčia, tokia, kokia ji buvo, buvo nuo pat savo gyvavimo pradžios, ir kad tai, kas Bažnyčioje iki smulkiausių dalykų buvo nustatyta ar praktikuojama, rėmėsi neatmainoma Dievo valia: kadangi pats Dievas nesikeičia, tai ir Bažnyčioje niekas negalės keistis.

Prieš tokį samprotį ir tokias

nuotakas pakėlė balsą antrasis Vatikano susirinkimas. Reikia pasakyti, kad jos dogminės konstitucijos "Bažnyčia" lietuviški vertėjai ("Krikščionis gyvenime" leidinys) pastraipai, aiškinančiai kas yra Bažnyčia, yra davę labai vykusią antraštę: "Bažnyčia — regima ir neregima tikrovė". Toje pastraipoje susirinkimo tėvai aiškina, kad Bažnyčioje "yra suaugę draugai žmogiškasis ir dieviškasis elementai" (8), ir kad dėl to reikia daryti skirtumą tarp Kristaus, — Bažnyčios galvos, — ir nusidėjėlių, Bažnyčios sąnarių. Visa tai, kas liečia Kristų ir jo veikimą Bažnyčioje, yra tobula ir šventa, — ir negali būti reformų dalyku. Bet kas kita yra su nuodėmingais žmonėmis. Konstitucija sako: "Kristus, šventas, nekaltas, nesuteptas, nepažinomas nuodėmės, bet atėjo atlyginti už tautos nusikaltimus. O Bažnyčia, apglodama pati savyje nusidėjėlius, yra šventa ir drauge nuolat apvalytina; todėl nuolat žengia atgailos ir atsinaujinimo keliu" (8).

Ką reikia Bažnyčią atnaujinti?

Šiandien yra daug kalbama ir rašoma apie Bažnyčios dialogą su pasauliu. Kad su pasauliu iš viso susisiektų, Bažnyčia šiaandien stengiasi kalbėti modernia žmonių kalba, — jiems suprantama. Tačiau ne vien čia yra Bažnyčios atsinaujinimo esmė.

Vesti dialogą su pasauliu reikia ne vien kalbėti pasauliui apie Kristų, bet kartu ir būti patikimu jo skelbėju. Čia neužtenka sakyti: "Mes turim pilną tiesą", mes skelbiam Kristaus mokslą. Reikia patiems tuo mokslu ir gyventi. Dėl to Bažnyčios atsinaujinimo rodikliai yra ne jos dialogas su pasauliu, o visų pirma jos pačios ištikimybė Kristui. Nuo tos ištikimybės priklauso daliai ir Bažnyčios pasisiekimas pasauly. Todėl ir reformų tikslas turi būti visų pirma Viešpaties vado valymas bažnytinės bendruomenės nuo žmogaus įneštų dėmių arba persiėmimas Kristaus dvasia.

Krikščionybė yra nuolatinio atsinaujinimo religija. Ji yra Naujasis Testamentas ir prasidėjo su Senojo reforma. Ji įpareigoja kiekvieną krikščionį kalbėti Confi-teor (kalčių išpažinimą), ir nuolat vykdyti asmenišką reformą.

Bet krikščionys gyvena bendruomenėmis. Jie jas kuria, jie jas pavidalina. Jie yra už jas atsakingi. Dėl to ir krikščioniškoji reforma negali sustoti ties bendruomeninio gyvenimo senkščiu. Jos dalyku yra ir viešasis bažnytinis gyvenimas. Juk ydos per bendruomenės narius gali veržtis ir į pačią bendruomenę. Dėl to krikščioniškoji reforma turi prisidėti pavienių Bažnyčios narių minčių ir širdžių reforma ir baigtis arba vainikuotis bendruomeninio gyvenimo arba tarpusavio santykių reforma.

Klaidingas klausimo pastatymas

Bažnyčios tikslas yra Dievas, kuris pasaulį myli ir jį per Bažnyčią gelbsti.

Supasaulėjusi Bažnyčia negalėtų pasaulio reformuoti ir jo į Dievą vesti. Dėl to jos jėga priklauso nuo jos ištikimybės Dievui arba jo dvasiai. Dėl to Bažnyčia turi gintis nuo pasaulio dvasios arba nuo tų elementų, kuriuos jona įneša pasaulio dvasia.

Seniau tuo klausimu rašomos (Nukelta į 2 psl.)

ŠIRDIES IR SMEGENŲ KONFLIKTAS

Lietuviai intelektualai Amerikos žemynė sudaro didžiulę jėgą. Proto derliumi reikia tik džiaugtis. Juk dar taip neseniai, prieš du ar tris penkmečius, jauno mokslo personlo mums beveik ir stigo. Atrodė, kad mes greitai svarstyti, kaip viščiukas iš kiaušinio išriedėjo, bet kaip jis i kiaušinį pakliuvo, retas ryžtamės metodiskai pagvildinti. Čia jau akademinio mąstymo sritis, reikalaujanti aristoteliškos kaktos ir stiprių profesoriškų akinių. Jei aristoteliškomis kaktomis šiaandien dar girtis negalime, tai lietuviškus profesoriškus akinius sutiksime beveik kiekviename didesniame universitete.

Pastebėta, kad mūsų mokslo ir kultūros simpoziumuose pirmaisiais smulkiais groja humanitarai arba pseudomokslinių sričių specialistai. Tradiciškai įpratome žiūrėti į literatūrą, filosofiją, sociologiją, psichologiją, kaip į ypatingus mokslus. Tuos, kurie tuose dirvonuose pluša, laikome mokslininkais. Nepagalvojame, kad į humanitarinius sektorius griežtieji mokslai žiūri su nepasitikėjimu ir jų moksliskumą žymi klausuko ženklai ar net kabutėmis. Fizikams išpanų ar prancūzų literatūros dėstytojas, suprantama, yra pagarbos vertas žinovas, bet jokių būdu ne mokslininkas tikrąja prasme. Kaip netinka kapeliono pravadžiuoti geru nerolu, taip pat nederą vakarinių literatūros kursų lektoriaus vadinti mokslininku.

Pasinešimas į humanitarinę pievą būdingas ne vien tik lietuviams. Šiandien pseudomokslinis medus vilioja visų tautų jaunimą. Sakoma, jaunimas trokšta dvasinio peno! O iš tikrųjų jaunui liams yra žymiai lengviau studijuoti literatūrą, antropologiją,

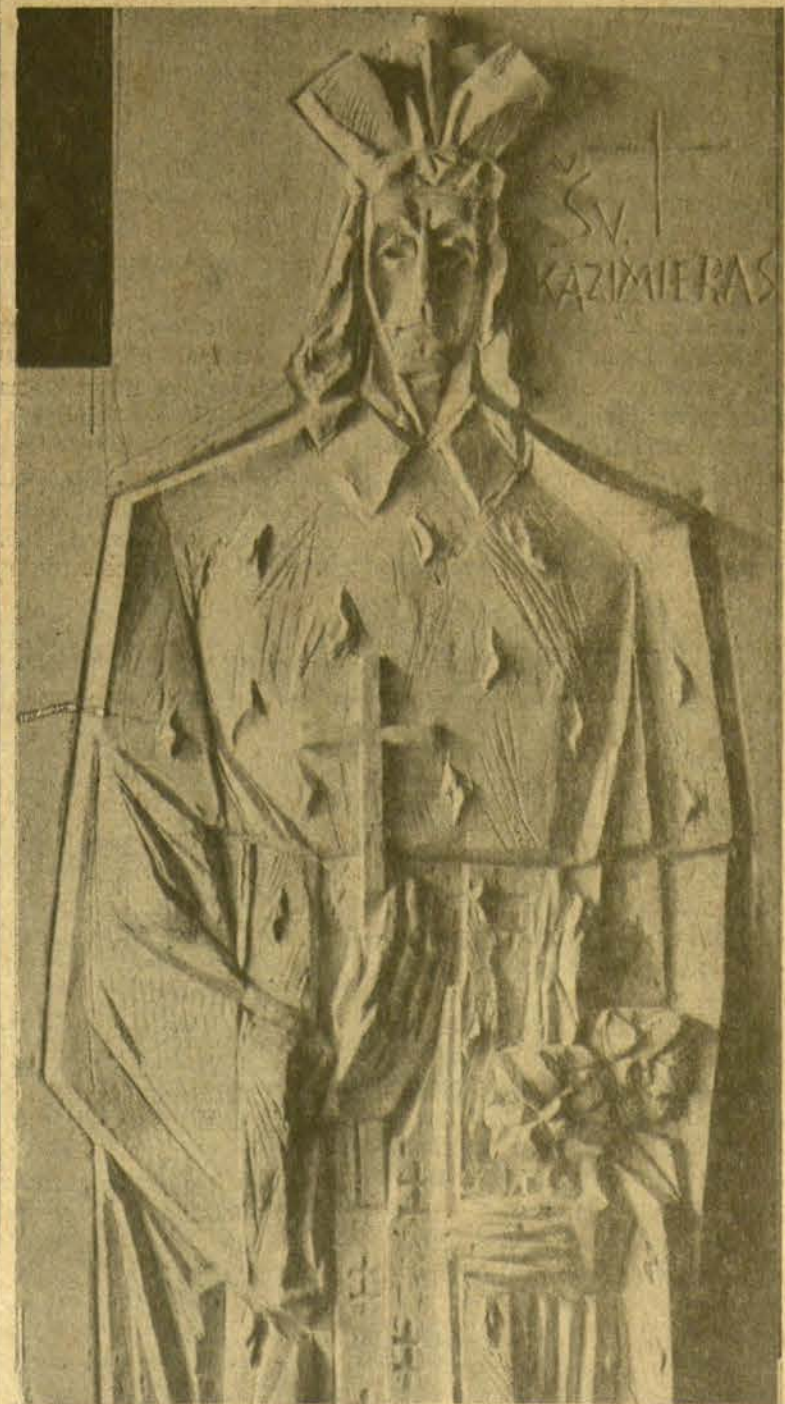
sociologiją, negu narplioti painias DNA ir RNA molekulių schemas. Be to, aukaburnis sociologas studentas, vaizdžiai kalbėdamas apie utopines dadas, patraukia savo pusen auditoriją ir išpopuliariėja draugų tarpe. Kas kita su mažakalbiu, išblyškusiu biochemijos studentu, kuris ilgas vartas susigūžęs praleidžia prie mikroskopo. Jis įvertinimo nesu-

Platoniskai nusiteikę humanitarai jaučia savo vertę ir nenori niekam užleisti primato. Lietuvių kolonijose i juos žiūrim kaip i pateptuosius. Platonas yra pasakęs: "Vieni žmonės yra iš aukso, kiti — iš sidabro, treti — iš geležies ir švino". Kareiviams tenka sidabras, amatininkams ir darbininkams — geležis ir švinas, o koks metalas skirtas filosofoams, visiems aišku. Kažkodėl tokia išpūsta nuomonė vyrauja jau kelis tūkstančius metų.

Ne tik humanitarinis blizgesys vilioja jaunimą, bet ir tas parankus skepticizmas, paženklinintas laisvės ir kritikos dvasia. Kiek ten yra laisvės ir dvasios, vienas Dievas težino. Šių laikų įvykiai rodo, kad modernūs skepticai mieliau giminiuojasi su konformizmu ir triukšmu, negu su laisvės idėjomis. Kai kada nuotai-ka beveik nesiskiria nuo futbolo rungtynių: dvi prieštaraujančios pusės, ta pati masė, sudaryta iš susijaudinusių reksnių ir keli didvyriai, kuriuos minia išneša ant rankų. Panašiai ant rankų nešiojami ir oratoriai.

Todėl tikriesiems akademikam egzistuoti humanistinių universitetų aplinkoje nėra lengva. Norom nenorom tenka įsijungti i

(Nukelta į 2 psl.)

V. K. Jonynas Šv. Kazimieras (skulptūros detalė Šv. Onos koplyčioj, Amsterdamo, N. Y., Šv. Kazimiero parapijos kapinėse; koplyčią pastatė Jonas V. Kiškis savo žmonos Onos atminimui. Nuotr. V. Maželio)

Žmogiškojo elemento reforma Bažnyčioje

(Atkelta iš 1 psl.)

knogos buvo verčiamos laikytis tam tikros linijos. Jose buvo leidžiama sakyti, kad Bažnyčioje yra buvę tam tikrų blogybių, bet (!) — senais, jau praėjusiais laikais. Dabar tokie dalykai jau esą išnykę. Dabar bažnytinis gyvenimas esąs tobulas. Dėl to ir kritikuoti būdavo galima tik praėities, o ne dabarties Bažnyčią.

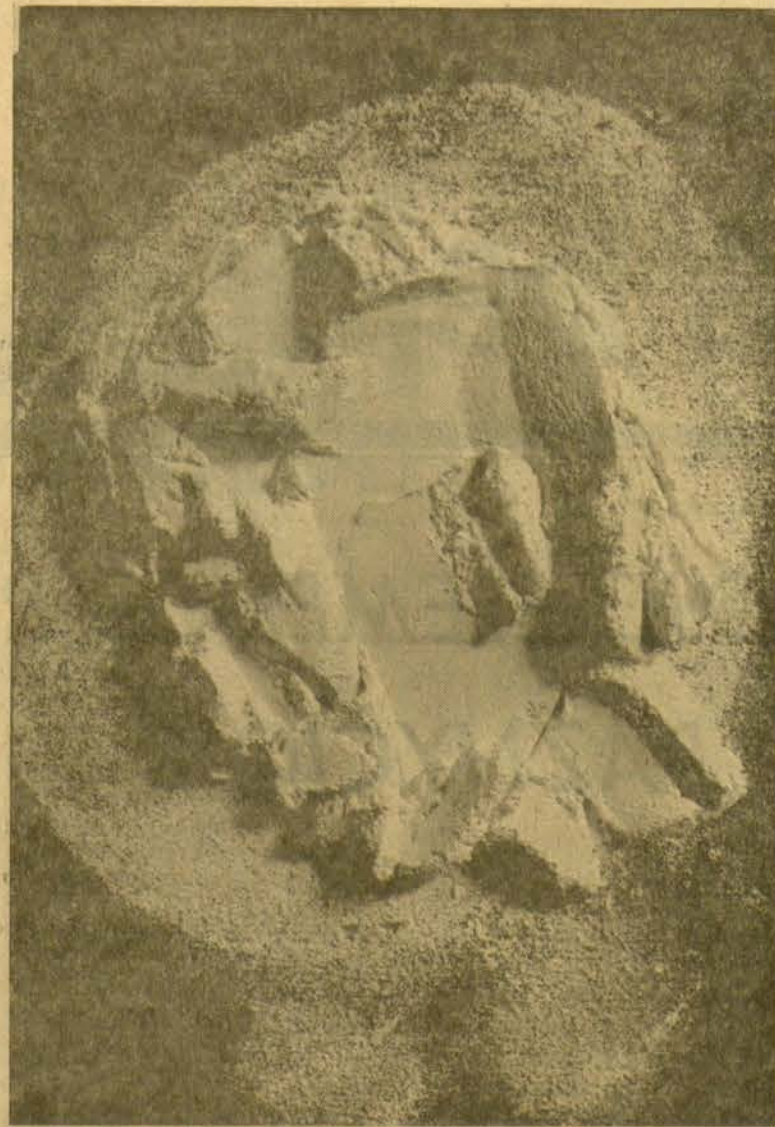
Šitaip tiesiog nepasakyta, bet tarp eilučių aiškiai išskaitoma išvada buvo ši: kadangi dabar viskas yra tvarkoje, tai ir esamom bažnytinėm vadovybėm nieko negalima prikišti. Juk jos reiškia pačią Bažnyčią (tarp Bažnyčios ir jų stovėjo lygybės ženklas); o Bažnyčia savo ruožtu reiškia Kristų. Taigi kaip negalima kritikuoti Kristaus, taip lygiai negalima kritikuoti ir bažnytinio vadovybių. Ši filosofija buvo bloga tuo, kad ji neskyrė arba nenorėjo skirti dieviško elemento nuo žmogiško.

Po antrojo Vatikano susirinkimo

mo pasigirdo balsų, Bažnyčią perspėjantį nuo supasaulėjimo. Tuo tikslu jie siūlo, — kaip išsigelbėjimą, — nieko nekeisti ir ginti status quo arba buvusią padėtį Bažnyčioje. Tik tokiu būdu esą galima išgelbėti Bažnyčią nuo pasaulio dvasios.

Aišku, kad Bažnyčiai visada gresia supasaulėjimo dvasia. Bet anie balsai tylomis apeina kitą klausimą: ar nebuvo Bažnyčioje supasaulėjimo jau prieš antrąjį Vatikano susirinkimą? Ar nėra to supasaulėjimo ir šiandieninėse, iš praėjusių šimtmečių atsinešiose ir šiandien ginamose kai kuriuose bažnytinio gyvenimo formose? Jei taip, tai ginti buvusią padėtį kartu reikėtų ginti ir tą senąją, iš pasaulio savo laiku pasiskolintą dvasią. O tai jau reikėtų ne Bažnyčią nuo pasaulio ginti, o tas supasaulėjusias bažnytinio gyvenimo formas ir toliau konservuoti. Bet iš to Bažnyčiai nebūtų jokios naudos, o tik žalos.

(Bus daugiau)

V. K. Jonynas. Sv. Kazimieras (skulptūros modelis lietuvių kopyčiai Vatikane). Nuotr. V. Maželis

Antro Paryžiūn atvykimo proga

Paryžiaus Lotynų kvartalo žanriniai vaizdėliai. Galvosūkio spektakliui pasirinkti

Jei kelionėje būna tikslai, kurių atskleidimas ar apie juos pasakojimas eliniam skaitytojui gali pasirodyti visiškai neįdomūs, tenka matyt, prisiminti kažką, kas gali sukelti dėmesį. Ar bent tokios smalsos viltį... berašančiam.

Antro Paryžiūn atvykimo proga, apsigyvenau vadinamam Lotynų kvartale, kairiojo Senos pusės, prie St. Germain bulvarų. Vadinasi, vienoje seniausioje šio spalvingo didmiesčio dalyje. Čia pat už kelių trumpų kvartalų — didingas Luvo muziejus. Gatvės siauros, kone vienuoliktam šimtmeti užgimusios. Jos dažnai vingiuojasi. Siaurutės. Šaligatvės taip pat vietomis temęstos vien lieknas figūras, dviejų storulių savo plotmėje nepakenčia. Kiekviena pastatė ar namelė — amatininko dirbtuvė, suvenyrų krautuvėlė, meno galerija, valgomų prekių parduotuvė, siuvykla, šėdėvų reprodukcijų atvirlaiškiuose krautuvėle, kelionių biuras ar tolygi verslo vietovė. Gatvių sankryžose, ypač kai susidaro aikštelė, ant kiekvieno kampe — kavinė ar baras (bet aiškės gali ir nebūti, o vis tiek atsirasi išgerti ar užvalgyti viliojas ar mažiau jaukus prieglobstis.)

Jei tai ir nėra tikras Manparnasas, jei dar ne Sorbonos universitetas nuspalvina aplinką, bet mokslo ir meno vėjeliai plasnoja: bulvarė ir viduramžių atspalvio gatvėse daug studentijos, šio tipingo prancūzuose jaunimo. Žiūrėk, čia ir ten antikvariatai, meistriskas knygų įrašimas, pagarsėti bandančių tapytojų ar skulptorių pristatymas, mažai teatrėliai. Ir vėl kavinės ir barai, kurių įkabose kartais žymimas "Tabac", reiškiantis, jog, be kitko, čia gali įsigyti rūkalų bei pašto ženklų. Kitose vietose šių dalykų negausi.

Mano Rue de Seine "La Louisiane" viešbučio trečiame aukšte iš pat ryto pasigirsta lyg jūrcs šniokštimas, tartum kurios prieplaukos užimas: apačioje — šaligatviuose užverda maisto produk-

ty turgus. Atskrenda į kambari spiegiantys kvietimai, gargaliuojantieji itikinimai, smagūs prekybos vietės temperamentai. Atplazdena diskrečiai, sakytumėi, pro gerą vatos izoliaciją, netgi migdančiai.

Ir ko tame turgelyje nerasi: šviežiausios daržovės ir tropikiniai vaisiai, įvairiauršiai sūriai, paukštiena, žvėriena, įvairiausių pavidalų žuvis, austrės bei kitokie moliuskai, kitiški valgomieji skanėstai. Apie vidudienį mugės samysis apimsta: pirkliautojai ir pirkėjai išsiskirsto pietų ir pogrūlio. Gardžiai ar aštriai kvėpiančių sūrių bei vaisių prekystaliai masins praėivius tik pavakary. Labiau gendantieji produktai atsigs ant ledo ar šaldytuvuose ir lauks kito rytmečio, kada šeimi-

ST. MERINGIS

ninkams bus leidžiama prekyba, nes turgelis vyksta ne kasdien.

Atklydusiam į Paryžių, aišku, neišvengiamai ir plačiau naujųjų pamatyti. Kad ir kaip per ankstyvius vizitus, net kelias atvejais, šis "šviesos didmiestis" buvo bandomas pažinti, atnaujintos pastangos vis atneša netikėtumo ir susivokimo išpučių. Tam padeda geidimas, kojų išvermingumas ir požeminiai traukiniai, veikia nugabena pagedaujama linkme.

Užtinki ir netikėtą nusivylimą. Aplankęs, pvz., Jėu de Paume muziejų net susigraudinau: visų dailininkų impresionių žymiausių paveikslus savo laiku yra sau išgrobusi Amerika. Ir nors muziejus skirtas jų laikotarpiu impresionistinė kūrėbai, pa-

garsėje prancūzai menininkai savo tėvyneje reprezentuojami, su New Yorko, Chicago, St. Louis bei kitais amerikiečių rinkiniais palyginus, manyčiau, per kukliai. Jų kūrybos veik perteklius ar šedevriškumas, atrodo, yra didesnis antroje Atlanto pusėje, negu pačioje Prancūzijoje.

Netoliese nuo Jėu de Paume muziejaus trumpu atstumu nuo Madeleine išpuodingos bažnyčios, išaigingame rajone yra dailininko Vytauto Kasiulio "Gallerie Royale". Po ilgo nesimatymo malonu buvo su menininku susitikti bei susipažinti su jo žmona, tvarkančia šios galerijos komercinius reikalus. (Studijos pavadinimas rišasi ne su kokia karalijos forma ar emblema, o tik su Rue Royale, kurios viename kieme studija yra.)

Skaičiau, jog Paryžiaus plose susikačiuojama iki 900,000 automobilių ir kad judėjimas ge-

(Nukelta į 4 psl.)

Kertinė Parastė

(Atkelta iš 1 psl.)

srove, prisitaikyti prie populiarių dvasinių koncepcijų, susigyventi su aplinkos cirkuliu. Pasisvečiuok pavyzdžiui, kurio nors Pietų Kalifornijos universiteto teritorijoje, netrukus išitinksi, kokie vėjai dvelkia: astrologiniai mitai, prietarai, Mikaldos pranašystės, gūdūs ekologiniai išvedžiojimai, utopijos, bauginimai. Čia faktai, eksperimentai ar tikslūs statistiniai ypač reti kaip medžiai Mohavės dykumoje. Čia pirmauja vadinamas nuoširdus sociologinis stebėjimas, įsijautimas į dalykų esmę, miklus kalbėjimas, sklidinas konformiško žargono, kurį tik teritorijos gyventojai gali suprasti.

Dažnas jaunuolis, patekęs į aukštąją mokyklą, pirmiaisiais, kritiškiausiais savo studijų metais praranda nuovoką apie mokslo tikslą ir metodą. Knygynuose ir bibliotekose ji pasitinka storoki tomai, kur daug plėpėjimo, daug įrodinėjimo, daug baltos-raudonos kritikos, kurstymo bei visokių vertybių niekinimo. Tačiau įžvalgumo ir tiesos, net per Erazmo padidinamąjį stiklą žvelgdamas, nerasi. Knyginis balastas, blogiau nei didmiesčių smogas, užgula akiratį. Knygų autoriai be saiko priekaištauja pramonei, technologijai, ekonomijai, politiniam aparatui. Kritika liejasi šampano bonkomis. Kai kur tiesiog griebiamasi primityvizmo, prietarų, barbarizmo, net juodos magijos. Visi šaukia, kad reikia žmoniją pasotinti, bet retas pasiūlo praktišką, konkretų būdą.

Net ir toks opus klausimas, kaip ekologija, viešojo universitetų arenoje pavirsta miglota istorija. Visiškai nepaisoma statistinių duomenų ir kreivių, kurias reguliariai skelbia pramonės ar valdžios tyrimų laboratorijos. Tais duomenimis, pramonė oro grynumui daro pradžioje prieš keliolika metų, ir šiandien oras didmiesčiuose yra grynėsnis, negu prieš 10 metų. Bet tie, kurie nežino, kas yra suterštas oro mikrogramas, prisiskaitę visokio balasto, aistringai pranašauja pasaulio galą.

Sunku spėti, kaip ilgai pseudomokslinės putos būbulius universitetuose. Pastarųjų mėnesių simptomai rodo artėjantį blaivėjimo tarpinį. Jau dabar dažnas žmogus klausia: ar ne laikas keistis universitetų struktūrą? Ar ne laikas perkainoti visą tiesos ieškojimo procesą, pravėdinti bibliotekas, suprastinti studijas, apriboti aukauburnių oratorių dominavimą, paliekant kalbos laisvę ne tik jiems, bet visiems?

Kokia gi naudą gyvenimui neša dabartinio formato aukštosios mokyklos — tie dinozauriški idėjų sovchozai, su 20-40-50 tūkstančių studentų? Ar negalima būtų paprastiesni, pigesniu būdu auklėti jaunimą ir ruošti specialistus? Gal reikėtų atskirti huma-

nitarius fakultetus nuo griežtųjų mokslų? Humanitarai stoiskai galėtų pasitenkinti ir kuklesnėmis patalpomis, palikdami ramybę tuos studentus, kurie mokslinių paslapčių siekia vienišose laboratorijose.

Lieka ir paskutinis klausimas: ar universitetas būtina turi bū-

ti kiekvieno jaunuolio tikslas? Jaučiame, kad bus pasipiktinusių net šitokio klausimo pastatymu. Bet negalime užsimerkti prieš tikrovę, rodančią, kad universitetus pradėjusių didelis procentas niekada jų nebaigia. Žmogus tada pergyvena didelį nusivylimą, pamatęs, kad jis tėvų ar šiaip įtaikojančios opinijos buvo įstumtas ten, kur visai nebuvo jo gyvenimo kelias. Sakoma, kad Amerika yra įvairiausių galimybių kraštas. Kurdamis savo gyvenimo planus, nebūkime vienašališki ir neignoruokime jų ne vienos. Pr. V.

DR. C. K. BOBELIS

INKSTŲ IR SLAPUMO TAKŲ
CHIRURGIJA
Tel. 695-053 — Elgin
425 No. Liberty Street
Route 25, Elgin, Illinois

Tel. ofiso HE 4-5849, rez. 388-2233

DR. PETER T. BRAZIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2434 West 71st Street
Val: pirm., ketv., 1 iki 7 popiet:
antr., penkt. 1-5, treč. ir šešt. tik
susitarus.

Dr. Ant. Rudoko kabineta perėmė

DR. EDMUND E. CIARA

OPTOMETRISTAS
2709 West 51st Street
TEL. GR 6-2100
Val: pagal susitarimą: Pirmad. ir
ketv. 1-4 ir 7-9; antr., tr. ir penkt.
10-4; šešt. 10-2 val.

Ofs. 735-4477. Rez. PR 8-0960

DR. E. DEČKYS

GYDYTOJA IR CHIRURGE
SPECIALYBĖ — NERVŲ IR
EMOCINIS LIGOS
GRAFFORD MEDICAL BUILDING
6449 So. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą

Rez. Tel. GI 8-0873

DR. W. M. EISIN-EISINAS

Akušerija ir moterų ligos
Ginekologinė Chirurgija
6132 S. Kedzie Ave., WA 5-2670
Valandos pagal susitarimą. Jei ne-
atsiliepia, skambinti: MI 3-0001.

Ofiso tel. PR 8-2220

Namy — rezid. — Prospect 8-0961

DR. JANINA JAKŠEVIČIUS

JOKSA
VAIKŲ LIGOS
2656 West 63rd Street
Pirmad., antr., ketv., ir penkt.
nuo 12 iki 3 val. ir nuo 5 iki 8
val. vak., šeštad. nuo 1 iki 4 val.

Ofs. PO 7-6000 Rez. GA 3-7278

DR. A. JENKINS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3844 West 63rd Street
Val: kasdien nuo 1-4 p. p. ir 6
iki 8 val. Trečiad. ir šeštad. uždaryta

Ofiso ir buto tel. Olympic 2-1381

DR. F. V. KAUNAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1407 So. 49th Court, Cicero
Val. kasdien 10-12 ir 4-7. Trečiad ir
šeštad. tik susitarus.

DR. ALG. KAVALIŪNAS

VIDAUS LIGŲ IR KRAUJO
SPECIALYBĖ
5540 St. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą
Skambinti — 585-2525
Telef. veikia 24 val.

Tel. — RELLANCE 5-1811

DR. WALTER J. KIRSTUK

(Lietuvis gydytojas)
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3925 W. 59th Street
Val: pirmad., antr., ketv., ir penkt.
nuo 12-4 val. p. p. 6-8
val. vak., šeštad. 12-2 val. p. p.
trečiad. uždaryta.

Val. kasdien 10-12 ir 4-7. Trečiad ir šeštad. tik susitarus.

DR. IRENA KURAS

GYDYTOJA IR CHIRURGE
AKUŠERIJĄ IR VAIKŲ LIGŲ
SPECIALISTE
MEDICAL BUILDING
2156 South Western Avenue
trmad., antr., ketv., ir penkt.
nuo 11 val. iki 1 val. p. p. ir nuo
6-8 val. vakare. Trečiad. nuo
11 val. ryto iki 1 val. p. p., šeštad.
11 val. ryto iki 3 val. p. p.
Ofiso telef. RE 7-1168
Rez. tel. 239-2919

Tel. ofiso ir buto Olympic 2-1159

DR. P. KISIELIUS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4938 W. 16th Street, Cicero
Kasdien — 3 val. ir 6-8 val. vak.
išskyrus trečiadienius
Šeštadieniai 12 iki 4 popiet.

DR. MARIJA LINAS

AKUŠERIJĄ IR MOTERŲ LIGOS
2817 West 71st Street
Tel. HEMLOCK 6-3545
(Ofiso ir rezidencijos)
Valandos pagal susitarimą

Ofiso HE 4-1818. Rez. PR 6-9801

DR. J. MEŠKAUSKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ VIDAUS LIGOS
2454 W. 71st Street
(71-os ir Campbell Ave. kampas)
Pirm. ir penkt. 2 — 8 p. p.
Antr., tr. ir ketv. 9 — 11 v. r.
ir 4-8 p. p. šeštad. 9 v. r. iki 12 c.

DR. FRANK PLECKAS

OPTOMETRISTAS
Kalba lietuviškai
2618 W. 71st St. — Tel. 737-5149
Tikrinu akis. Pritaiko akinius ir
"contact lenses".
Val pagal susitarimą. Uždaryta treč.

Val. pirmad., antr., ketv., ir penktad. 8 v. r. iki 9 v. v. Treč. ir šeštad. 8 v. r. iki 3 val. popiet.

DR. A. PUSTELNIKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ VIDAUS LIGOS
5159 South Damen Avenue
Tel. Ofiso PR 6-7800; Namy 935-7697
Valandos tik pagal susitarimą.
Trečiadieniai uždaryta

Telef. — 423-2660

DR. E. RINGUS

RENTGENOLOGAS
9760 South Kedzie Avenue
Val. pirmad., antr., ketv., ir penktad. 8 v. r. iki 9 v. v. Treč. ir šeštad. 8 v. r. iki 3 val. popiet.

DR. ZIGMAS RUDAITIS

SPEC. ORTHOPEDIJOS LIGOS
2745 West 69th Street
Tel. 737-2290; ofiso ir rezidencijos
Pirma liguos tikrai susitarus —
(By appointment)

Ofiso tel. 776-2880; Rez. 448-5545

DR. LEONAS SEIBUTIS

Inkstų, Pūslės ir Prostato
CHIRURGIJA
Ofisas 2656 West 63rd St.
Val: antr., nuo 1 - 4 popiet.
ketvirtad. nuo 5 - 7 vakare

Ofiso tel. 776-2880; Rez. 448-5545

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Adresas: 4255 W. 63rd Street
Ofiso tel. RELLANCE 5-1116
Rez. GIBOVILLI 6-0617

Valandos: pirm. ir ketv. nuo 12 val. iki 2 val. p. p. ir nuo 1-4 val. vak. antr. ir penkt. nuo 12 iki 2 val. p. p. ir vakarais pagal susitarimą.

DR. P. STRIMAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Bendra praktika ir chirurgija
Ofisas 2750 W. 71st Street
Telefonas 925-8296

Valandos: 2-3 v. v. penktad. 10-12 rtyto, iki 8 val. vak. Šeštad. 1 iki 4 val. vak. Treč. ir šeštad. uždaryta

Rezid. tel. WA 5-3099.

DR. VYT. TAURAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Bendra praktika ir moterų ligos
Ofisas ir rez. 2652 W. 59th St.
Tel. PR Prospect 8-1223

Ofiso val: Pirm., antr., treč. ir penkt. nuo 2 iki 4 val. ir nuo 6 iki 8 v. v. šeštad. 2-4 val. popiet. ir kitu laiku pagal susitarimą.

Of Tel. HE 4-2123. Namy GI 5-6195

DR. V. TUMASONIS

CHIRURGAS
2454 West 71st Street
Priminėja liguos tikrai susitarus
Val. 2-4 p. p. ir 6-8 val. vak.
Trečiad. ir šeštad. uždaryta

Tel. Prospect 6-9400

DR. ONA VASKEVIČIUS

(VASKES)
GYDYTOJA IR CHIRURGE
6648 South Albany Avenue
Val: pirm., antr., ketv. 6-8 val. vak. penkt. ir šeštad. 2-4 popiet. ir kitu laiku pagal susitarimą

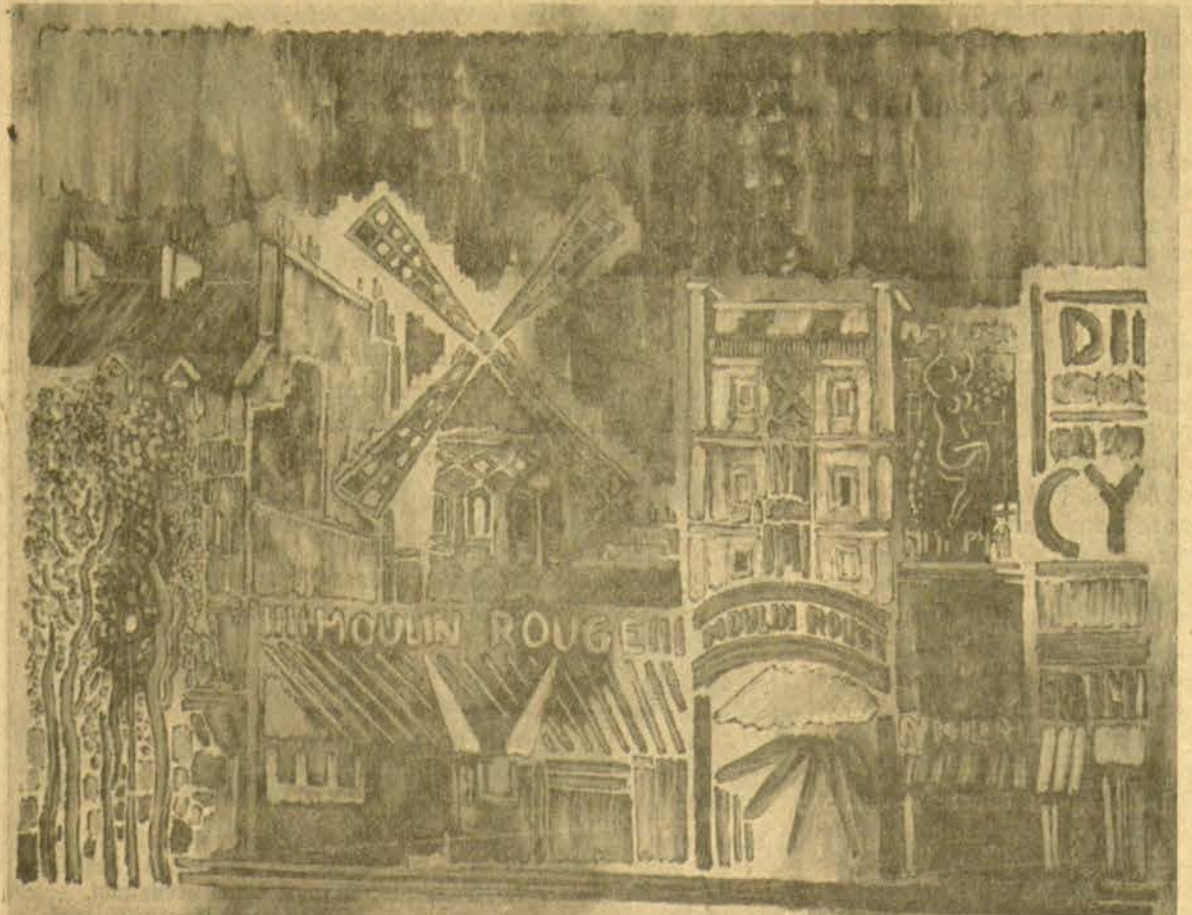
Tel. ofiso PR 6-6446, rez. HE 4-3150

DR. F. C. WINSKUNAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3107 West 71st Street
Val: 3 iki 4 v. p. ir 7 iki 8 v. v. Treč. ir šeštad. pagal susitarimą

DR. PETRAS ZLIOBA

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
6449 So. Pulaski Road
Ofiso tel. 767-2141 Namy 636-4850
Val: pirmad., antr., penktad. 1-4 ir 6-8 v. v. ketvrt. 6-8 v. vakaro
Šeštadieniai 11-1 val. popiet.

Vytautas Kasiulis

Paryžius — Moulin Rouge (allejus)

NORIU PABŪTI TARP ŽMONIŲ

Pokalbis su šiemetiniu "Draugo" romano konkurso laureatu rašytoju Vytautu Volertu

Kaip žinome, jubiliejinis — dvidešimtas "Draugo" romano konkursas jau pasibaigė. Laimėtoju tapo rašytojas Vytautas Volertas, kurio romanas iš šiandieninės Lietuvos gyvenimo "Pragaro vyresnysis" atžymėtas 1,000 dolerių premija. Konkurso jubiliejaus ir premijos įteikimo iškilimams atėjant, buvo čia proga užkalbinti laureatą ir jam pateikti vieną kitą klausimą.

— Kiek prisimename, anksčiau Jūsų romani didžiausia dalimi vaizdavo labiau išeišaką, žmonišką mūsų gyvenimą, o kartais ir grynai amerikanišką, tik vos vos besiliečiantį su ta ar kita lietuviška užuomina. Kodėl šį kartą "Draugo" romano dvidešimto konkurso laimėjusiam romane "Pragaro vyresnysis" pasirinkote ne išeišaką, bet pokario metų okupuotos Lietuvos gyvenimo temą?

— Esame Lietuvos dalimi, domimės, rūpinamės jos žmonių buitimi. Niekam jie ir niekam mes taip neatsiskleidėme, kaip vieni kitiems. Nors oficiali okupuotos Lietuvos kalba remiasi dirbtinomis pagyromis sistemai ir kitaip galvojančių nokinimu, žmonėse yra daug žodžių, kurie širdį atidaro, ir juos tik mes galime pilnai suprasti. Tai kodėl vengti pokario Lietuvos gyvenimo literatūroje, jei apie jį kasdien skaitom spaudoje, o paskaitę apmąstom, apkalbam?

Mane šįkart ten pasukti paskatino vienas pokalbis ir netyčiomis atsiradusi medžiaga.

— Pokario metais okupuotoje Lietuvoje Patys negyvenote, rodos, net pasisvečiuoti ten pastaraisiais metais dar nebuvote nuvykę, tai iš kur tas tenykštės tikrovės pažinimas, kaip organizavote buitines ir literatūrinę opijavus iš įsivaizduojamo džiaugio, rašydami šį premijuotą romaną?

— Gyvenimo eigą vertiname vidurkiais. Iš tikrųjų tai yra vienintelis pripažintas matas. Tačiau nužvelgę pavienius atvejus, matome, kad vidurkis netinka nei atskiriems asmenims, nei atskiriems namams. Tikrovės pagrindinis bruožas yra savaimingumas. Čia aštrūs kampai lieka aštriais. Čia nukrypimai išsilauna nukrypimais. Taigi, galima daug matyti, bet tikrovės nepažinti.

Literatūrinė tikrovė dar įdo-

mesnė. Ji yra ne tai, kas vyko, bet ką tikime galint ar galėjus vykti. Todėl nesistebime "Faus-tu", "Pragaru", "Don Kichotu". Nesistebime psichologiniais ir istoriniais romanais, kurių autoriai nepergyveno nei vaizduojamų minties kančių, nei aprašomojo laikotarpio. Jei nematome, negirdėjus, nepalietus nebūtų leidžiama rašyti, reikėtų sunaikinti daug darbų.

Tačiau literatūrinės tikrovės vaizduojamos smulkmenos reikalauja aplinkos. Kad skaitytojas tikėtų, ši aplinka negali būti pasitraukta nuo vidurkiais matuojamos buities. Ir tenka pripažinti, šiam tikslui medžiagos iš pokarinės Lietuvos gyvenimo čia jau užtenka.

giagretumas? O gal, Jūsų manymu, čia joks lygiagretumas visai nėra? Kuo jie būtų giminingi ir kuo ne?

— Kai apie J. Gliaudos, mano gerbiamo romanisto, kunigą išgirdau pirmą kartą, gerokai nustebau, nes "Pragaro vyresnysis" tuo metu jau buvo nušėjęs beveik du trečdalius savo kelio. Sulaikiau jį. Perskaitęs J. Gliaudos knygą, patyriau, kad šių dviejų žmonių (J. Gliaudos ir mano slapukų kunigų) rūpesčiai bei mintys skiriasi. Tada savąjį paprašiau tolyn keliauti.

— Pastaruoju metu privachuos pokalbiuos ir viešai spaudoje buvo vis keliamas kultūrininko, dirbančio ir visuomeninių organizacijų valdybose, proble-

vėlos dirbti, o jei vieną darbą keičiu kitu, jaučiu mažesnę nuovargį ir didesnę laisvę, — ne mane darbas valdo, bet aš jį. Namai man yra maloniausia vieta, ir išvažiuoju skubu grįžti. Bet tik namuose tupėti būtų nepakeliamas. Būtų nepakeliamas prie stalo valandomis sėdint atskatinėti LB laiškus; būtų nepakeliamas būtinai stengtis ką parašyti, kad reikia parašyti; būtų nepakeliamas kasdien tikrinti sienos vinis ir jas perkalinėti, taisinėti čiapus, vamzdžius.

Noriu pabūti tarp žmonių. Ten pamatau ką ką naują, atsigauju, kartais supykstu ir vėl tuojau pasiilgstu namų. Čia man mieliausia — miela žmona, vaikai. Ir jei šį išėjimą rįšame

Literatūrinis pokalbis: kairėje — šiemetinis "Draugo" romano konkurso laureatas rašytojas Vytautas Volertas, dešinėje — "Draugo" redaktorius rašytojas Aloyzas Baronas.

"Pragaro vyresniojo" rėmus sudarė gyvas, platus dabartinė Lietuvoje gyvenančiojo pasakojimas, o juos užpildžius rūpestingai surinktais faktais iš ten mus pasiekiančios spaudos ir knygų. Vėliau susidarė progų daug smulkmenų patikrinti su tais, kurie matė, girdėjo, lietė.

— Užpernykščia "Draugo" premijuotojo Jurgio Gliaudos romano "Liepsnos ir apmando asociali" veiksmas taipgi vyksta okupuotos Lietuvos provincijoje, net ir jo pagrindinis veikėjas yra kunigas, kaip ir Jūsų šiemetiniame romane. Argi tai yra sąmoningas ar tik atsitiktinis šių romanų pirmojo įspūdis ly-

ma. Šnekančių ir rašančių vis norima buvo užakcentuoti, kad kultūrinės kūrybos žmonėms, taigi ir rašytojams, nereikia pasiduoti įstumiamiems į kitokios veiklos valdybininkus bei pirminkus, nes tada pačios kūrybos rezultatai bus menki. Dėl viso taip keliamo reikalo, būtų mums įdomi Jūsų pačių nuomonė, nes kaip tik esate žmogus, pastatytas dabar Lietuvių Bendruomenės valdžioje, o taipgi ir romano konkurso laureatas. Kaip šie visuomenininkai ir rašytojai darbai susiduria Jums?

— Nežinau, kaip kiti jaučia, si ir galvoja, bet man norisi jūdėti. Galia mažai miegoti, iki

su pareiga ką nors padaryti, gauname visuomeninį darbą, kuriam čia, išeišijoje, skiri didelę reikšmę — per jį esam gyvi. Todėl, mano manymu, jo darbuotojų be rimto pagrindo nereikia pašiepti, kaip retkarčiais pasitaiko iš "grynakraujų, nesuistepusių" kultūrininkų pusės.

Yra žmonių, save kultūrininkais laikanti, vengiančių visuomeninio darbo, bet dar nieko nedavusių net reklamavimo kultūrinėje srityje. Sakysim, randame medelį lietuvių telkinį, kuriame gyvena paprastesni žmonės, o tarp jų terpiasi vienas ar keli kultūrininkai. Už-

Žiemos ir karo aidai italų poezijoje

SALVATORE QUASIMODO

SNIEGAS

Arteja vakaras: jis vėl palieka mus, mylimus žemės paveikslus, medžius, gyvulius, vargšus žmones, įsuptus į kareivių melines, motinas, nuo asarų tapusias nevaisingom. Ir kaip mėnulis, sniegas apviečia mus nuo pievų. Ak, tie mirusieji! Jūs užgaunate kakta, jūs giliai pažeidžiate širdį. Kad bent kas suriktu tyloje, tame baltam palaidotųjų rate.

ZIEMOS NAKTIS

Ir vėl žiemos naktis, Ir tamsus miestelio bokštas su savo laikrodžio dūžiais, ir migla, kurioje skęsta upė, papurčiai ir erkėčiai. O bičiuli, tu praradai savo širdį. Lygumoje jau nebėra vietos mums. Čia tyliai tu apraudi savo žemę: Ir vilko dantimis kandžioji spalvotą skėpetaitę. Nepažindink berniuko, kuris šalia tavęs miega, nuogas kojas sukūšęs į duobę kertėje. Nickas mums nepamena motinos, nickas mums nepamena šeimos sapno.

Salvatore Quasimodo, italų poetas, Nobelio premijos laureatas.

LUIGI FIORENTINO

SNIEGO BALADĖ

Sniegas, Nuovargis. Beimė. Kolona jau žygiuoja per sniegą. Žingsniai sniege. Varovų botagos: Los! Pirmyn, greitai! Žemas dangus. Vėjas virš sniego. Aidinti, begalinė lyguma. Per ilgus mėnesius susikaupęs alkis. Tas, kas išvirsdavo, tapdavo akmeniu sniege. Ir los! Ir dar los. Ir visad los. Kolona žygiavo per sniegą. Kareiviai, pulkai, išbalę veidukliai, sučiulptom lūpom, sniege, sustiklėjusiom akim, sniege.

tektų vaikų šeštadienei mo-kyklėlei, bet nėra kas ją orga-nizuoja: paprastesnieji nesuge-ba, kultūrininkai darbo nesima. Ir kas šiuo atveju svarbiau: sa-ve kultūrininku laikyti kitų ir pačio vaikų sąskaiton, ar atža-lynei paaukoti kelias valandas savaitėje?

LB uždaviniai yra sunkūs, komplikuoti, mūsų visuomenės psichologija sudėtinga, stipri teigiamomis ir neigiamomis sa-vybėmis. Taigi, ir nuovargis di-delis, bet niekas be poilsio nega-li dirbuoti. Tačiau poilsį, vie-name darbe pavargus, galima rasti kitame užsiėmime.

— Kas aplamai šiandienia-me mūsų kultūriname gyven-i-me Jus labiausiai džiugina ir kas kelia susirūpinimą?

— Pažangos klausimas buvo, yra ir bus didžiausias rūpestis.

Nedžiugina ir puolinėjimai, ku-riuose retkarčiais visai nemato-ma gerų taškų ir ieškoma vien-klaidų (tai tinka visuomeniniam ir kultūriniam gyvenimui). Jei kas kam nepriimtina, tuojau iš-nešamas sprendimas: viskas blogai, lyg kultūrininkas galėtų jausti, ko kiekvienas nori, arba visus be išimties būtų galima patenkinti.

Kartais susidarydavo įspūdis, kad kultūrininkai tolsta nuo vi-suomenės. Tekdavo pribijoti, kad neatsitiktų tas pat, kas įvy-ko su vyresniąja išeišija: prasi-mušę (advokatai, gydytojai, ku-bilgai, net laidotuvių direkto-riai) masę paliko, į ją žiūrėjo tik kaip į asmeninės naudos šaltinį, ir visuomenė ėmė stipriai nykti. Tačiau paskutiniu metu jaučiamas kultūrininkų "demo-kratėjimas", "grįžimas į liau-

ti". Jaučiama ir didelė pažanga, mums rūpinomais temomis ro-dantis leidiniais anglų kalba, kurie išveda iš uždaro pasaulio. Tai patį didžiausias džiaugs-mas.

*

O literatūros bičiuliams ir vi-sai lietuviškajai visuomenei, ti-kime, bus taipgi nemažas džiaugs-mas kovo mėn. 14 d. su-tikti laureatą Chicagoje, daly-vauti premijos įteikimo iškil-mėje, o taipgi ta proga jau įsi-gyti ir premijuotąją knygą. Ju-biliejinė literatūros šventė - koncertas prasidės Jaunimo centre kitą sekmadienį 3 val. popiet. Šventės programoje da-lyvaus taipgi Clevelando vyrų orkestras. Tad iki malonaus susi-tikimo tenai.

Vertė P. Gaučys

Nelaimė bulviakasyje

VYTAUTAS VOLERTAS

(Ištrauka iš premijuoto romano "Pragaro vyresnysis")

Jau pirmų pirmiausioji brėkšta skelbė skirtingą dieną nuo buvusiųjų. Rytuose papilkėjo dangaus krašteliui, ištryško kelios šviesios juostos ir, aukštyt platėdamos, išsitempė lenktame skliaute. Vietomis užsikirtusios, liejosi balkšvais tvenkiniais, bet kitur nūrė tiesiai, be kliūčių. Kad pamatytumei, kur jos baigiasi, reikėjo net galvą užrišti. O pilkuma ryškėjo, plėtėsi, tarsi potvynio vanduo. Atrėdė, už akiračio net girdėjosi slaučiančios šviesos šniokštimas, net jautėsi skylinėjančių debesų traskėjimas.

Kai patekėjo saulė, danguje atsivėrė daugybė nubręžusių, nuolat kintančių kraštų gilių, šviesiai mėlynų šulinių. Kraštai siūbavo,

vaikščiojo, judėjo, duobes tai uždengdami, tai ant jų užtraukdami permatomus pūkinis šūdus. Tačiau mėlynumas be atvangos plėtėsi, ir pusryčių metu virš galvų vėlėsi tik atskiri kalnai, rytuose visai balti ir minkšti, lyg išplauta vilna, į vakarus dar juodi, nusibarstę kietais grumtais.

Mieste negalėjai atpažinti žmonių: vaikščiojo palengva, išdidžiai, žvalgydamiesi aukštyt, nekrepdami dėmesio į šaligatvių įdubimuose susirinkusį lietaus vandenį. Lyg vakarykščiai susitraukę, nusmurgę gyventojai būtu į kitas respublikas išsikėlę, o jų vietą užėmė nauji.

Pakito ir Sartušio kolūkis. Nors debesų luitai padangėje vartinėjosi gana greitai, pažemėję vėjo nesijautė. Ežero veidrody galėjai ste-

bėti visą aukštybių drama. Vanduo buvo pakilęs, karklai braidžiojo iki pažastų, švendrės vos įstengė paviršiuje išlaikyti nujuodusias galvas.

Sodybos panėšėjo į gerai pailsėjusias, išimiejojusias, pakelę apsidusias našles. Stogai mirgėjo šlapiais geltonais lapais, tarsi skarelėmis aprištos moteriški galvos. Bet sodeliuose jau matėsi kiauurai. Vėjas ir lietus buvo juos prareinę, tik atsivėrusiais tolimais vaizdais kai kur šakose dar grožėjosi užsilikę skurdeivi obuoliai. Už ežero įlankėlės, prie pat vandens, mūro kilo tankus eglių trikampis. Jin smigo vieškelio kaspinas, dingdamas už juodo viršūnių, bet kitose pusėje vėl greitai išsinerė laisvėn, klupsčiu lenkėsi aukštyt ir kopė lopsinčion įkalnėn. Atgairėję mėtėsi žemoki krūmai, jų užnugary šovė du lieknai topolai. Lyg fabriko kaminai, dangun įsirežė. Ten tūpėjo kupstas sodybos medžių. Toliau buvo matyti miškeliai, net už akiračio nusirita, ir visos šis pasaulis, apviręs aukštyt kojomis, atsivietė ežere, nusidriekdamas iki pat jo gelmių.

Sodeliuose slapienėjo privatiniai paršukai, springdami pūvančiais vaisiais, styplinėjo

vištos, retkarčiais iš nuobodulio garsiai suku-dakindamos. Šunys, išsiurvinę papilves, tu-pinėjo ant slensčių akmenų, ar net ant prie-svirnių užlipę, ir išdidžiai žvalginėjosi. Kartais pašokdavo, leisdavosi prie vištų ir paršiukų, bet tik juokais, — kad savo galią parodytu, kad žemesnieji tvariniai jos nepamištu. O vieškely tviskėjo balytės, išžiūrėjusios dangun, besidžiaugdamos jose atsispindinčiu mėliu.

Lyg ne ruduo, ne bulviakasis būtų, — taip viskas keistai ir iškilmingai atrodė šį rytą. Bet žemė buvo pažliugusi, pievos mirko drums-tam vandeny. Enant reikėjo taikyti koją, kad neįklimptum, nesušlaptum.

Kolūkyje pakilo tokia brūzdis, jog visas komitetas net šniokštė bėgiodamas. Darbui pasiruošta, mašinos sutvarkytos, žmonėms ap-skelbta. Lietus ar giedra — šiandien jau vis kyštelėjo saulė, žmonės sukilo, sušoko ir tuojau daužėsi į laukus. Antanas kelis kartus sunkve-žimiu susimėgė į miestelį, privežė vaikų, nema-žą būrelį nepažįstamų vyrų, moterų, o po pie-tų nuo autobuso atpleškino ir Meilų su mo-terimis.

Šie vėlyvieji svečiai tą dieną bulvių dar

nematė. Visą laiką prasėdėjo kontoroje, prie jų prisijungus anksčiau iš laukų grįžusiam Sartušui.

Kas gero mieste, kas gero kolūky, — kelias valandas praspasakoję, prakalbėję, džiovinda-mi puslitrį. Bet Stasė nė sekundę nepasuko nuo lango akių. Ten vaikštinėjo žmonės, pra-eidavo vyrai, moterys, — ką žinai, gal nety-čiomis pamatys, ko jai reikia?

Ne, nepasitaikė. Iš tikrųjų, buvo juokinga ir tikėtis. Sėdėjo ne kelių hektarų sodybos tro-boje, valstiečio visai šeimai po kiemą maišan-tis, bet kolūkio kontoroje. Čia dideli žemės plotai, gausybė žmonių.

Nepasitaikė. Temstant ji nusuko akis ir užgir-davo pirmininką skundžiantis vyresniais darbi-ninkais, kažkada savuose laukuose ūkininka-vusiais, — kasdien nepatenkinti, dantimis grie-žiai; tik jaunesni, anų laikų neatsimena, esą ra-mūs; atbūna savo laiką ir, nieko nepaisą, traukį namo.

Kas jai kolūkis, — tegriežia dantimis, jei kam patinka, — atvažiavo ne svetimų rūpes-čių klausytis, — atvažiavo gėlbėti ramybę, — ir Stasė vėl įsispaudė langan.

Aikštelė (buvęs sodybos kiemas), sutekė-(Nukelta į 4 pusl.)

Nelaimė bulviakasyje

(Atkelta iš 3 pusl.)

jusi siauran keliukan, bėgo aukštumėlen. Pro kalnelį išsitiesęs kažkieno kaminėlis pulsavo dūmų pluošteliu, šalia jo rinkosi būrelis išsitarusių medžių viršūnių, matėsi saulėleidžio paliktas raudonumas, vietomis debesėlių lopais paterliotas.

Viskas čia svetima — ir kalbos, ir langas, ir aikštelė. Tik raudonumas su kamino dūmais atrodė savi. Rudens vakarai visais laikais sukelia tą pačią melancholią — kai basa šokuodavo tėvų laukais, kai gimnazistė degdavo ateities spėjiojimuose, — ir senatvėje edė vienodas liūdesys, — ateina vakaras, ji seka naktis, tada aušta diena, tik gyvenimas vienas, tik po jo nieko nebus.

Dūmeliai draikėsi virš aukštumėlen krašto, kontoroje kalbėjosi Meilai su pirmininku, ji žiūrėjo pro langą, už kurio daiktų kontūrai sparčiau ir sparčiau liejosi tamsumon.

Po nuobodoko svečiavimosi kolūky sekanti diena kilo ramiai, kukliai. Ne taip, kaip vakarykščioji, jau iš tolo besiskelbianti, dėmesio reikalaujanti. Šlyt saulė nesirodė, skliautas šviesos vienodai, visose pusėse virš galvų tiesėsi bekrasė pelenų jūra. Tylė jūra. Neviliojanti ir negrasinanti. Vėjas nesiblašė, medžiai šakomis liejosi padangėje, lyg prilaikydami skliautą. Ir kelias sulėtėjo, palengva vinguriuodamas, ir paežeris atkainėjęs tisojo, aukštyn nesiverždamas.

Gulėjo išskleista, pavargusi žemė. Tarp jos plynės ir aukštybių kalvos, gojai sodybos atrodė tokie nežymūs grubumėliai, jog reikėjo stebėtis, kodėl vėjas, turįs tiek erdvės, kartais kabinasi už jų ir drumsčia tvarka.

Tačiau, arčiau žemės plutos pasilenkus, ši ramybė atrodė kitaip. Valstiečiai skubėjo į laukus, kuriuose nuo vakar dienos nekantriai laukė dumblynos, apskretusios mašinos, ejo susirietę, susikūprinę, maklino, slidinėjo įmirksniais takais, ir nė vienas nelenkė pakelės akmenis, i į nepadaužęs molio aplipusių kojų. Iki pusės blaudų susipūrinę, brido galvoda-miai, kaip atrodys, diena užsibaigus. Sučerskus, sučiūsus metalui, rinkikai lenkėsi žemyn, o ten reikėjo nagais graibytis, nes išraustos bulvės nesiskyrė nuo grumstų.

Aldona maišėsi vaikų ir moterų būry. Stasė, tarsi kieno pastūta, išsiveržė priekin.

Jaunesnei ėjosi geriau: mitresnė nugara, nesunku susirietti. O Dimšaitė jau po valandą varstė dygliai. Bet dirbo, plūso, vis keldama aukštyn galvą, vis slapčia besizvalgydama, ar nepamatys Rukšio. Tyčia laikėsi arčiau bulviakasės, — reikėjo nusikratyti melu, kai apsispręsta naujan butan įžengti su geležinkelio, — dygliai varstė nugara, krypinėjo baltai, — pasitaikė bauri žemė, — kur jis dingio, kur tasai pasitūlė?

Užėjo pietų metas, aprimo niršatis. Bet diena nepasikeitė. Ir dabar laukuose viešpatavo drėgmė persisunkusi tyla, iš viršaus taip užspausta skliauto, kad šakos, istrigusios pilkame danguje, nepajėgė kryptelti. Jei kas garsiau šūkteldavo, balsas uždusdavo, nepajėgęs nė varnelės nuriedėti, uždusdavo be skambesio, be aidų.

Kai vėl reikėjo judėti, Stasė negalėjo atsitūsti. Taip gal buvo geriausia — rankos makalojo pažemėje, rankos pačios graibė bulves, — jau net akys pro juodus skritulius mažai matė, — taip buvo geriausia, tik reikėjo stebėti žmones, — kur tas pasitūlėsi dingio...

Paslydo kojos, ir ji sugniužo. Rankomis besiramstydama, kėlėsi vieną kartą, antrą ir trečią. Bet sudrėkusį dirva, molienos lopais numėtyta, nepalėjo. Buvo nepatogu, — kas girdejo, suaugusi moteris, dar nė visiškai metų pakirsta, purve kapstėsi, — buvo tikrai nepatogu, ir pastangos didėjo. Batai pynėsi, krypo, kiekvienas bandymas ją nedideliu šuoliu išmesdavo priekin, — baisi gėda, tegul kurl! — ji vis yrėsi pirmyn paskui bulviakasį, kuri baro gale lėtėjo ir jau beveik visai sustojo, nes darė lanką, — tuo metu bulviakasė suko rata, artimiausi rinkikai, vos atsitiesę, nespėjo sušukti, mašinos valdytojas ant žemės ro-pojančios Stasės nepastebėjo, ir kablys tvojo Dimšaitės nugaron.

Aplinkiniai ėmė rėkti, vaikaliai leidosi tolyn, moterys, besidangstydamos akis, bailiai slinko prie nelaimės vietos, — darbas nelauk-tai užsibaigė.

Darbas užsibaigė, tegul kur. Dimšaitė jau buvo apsupę tankus žemėtos minios lankas. Visi prasižioję tylėjo, o žinia sklido po laukus, ir iš tolimesnių kampų bėgo žmonės. Ji gulėjo rami, ant nugaros pūpojo kablo suveltų drabužių gniužulys, ji gulėjo susirietusi, pūrve užslėpusi veidą. Gniužulys jau drėko, rauda,

Štai atkapsnojo Meilus su Aldona. Bet ir jie sustojo išbalę, tarsi atsitenkę sienon. Tik brigadininkas nepametė galvos. Apsisuko, leidosi prie lauko kelely palikto motociklo ir numarmėjo kontoron. Iš ten greitai per duobes atlinkėjojo pirmininko moskvičius.

Pakėlė ją nešti automobilin, bet su kiekvienu žingsniu iš drabužių gniužulio pliūpėjojo tamsus raudonumas.

Miestelio ligoninėn gabenti buvo betikslės pastangos, — neliks nė lašelio kraujo. Tik iki kontoros prisikasė. Buhalteris nužūrė ant suolo ištaršytas knygas, patiesė suveltą maršką, ir vyrai atsargiai paguldė ligonę.

— Važiuojam! — įsakė pirmininkas. — Mes gydytojo ir milicijos, o jūs žvaliauskienės. Tu, Vincai, su Antanu lėk senės, — paliepė brigadininkui, pats su Meilais išskubėdamas.

Stasė liko ant suolo, apsupta žmonių. Tik dabar ji atvėrė akis ir pajudino lūpas.

— Kalba! — sūnerimo Kašelinis. — Ka, kas? — prisilenkė artyn, ir ton pusėn nusviro visa minia. — Nesuprantu, dar sakysite.

Dimšaitės kūnas pasitampė, ir Kašelinis nugirdo:

— Kuniga...

Apstulbo žmogus, o aplinkiniai ėmė jį tam-pyti už skverno:

— Ko prašė? Vandenio? Vandenio nori, ieškokite... Atsigeriti nori.

Visi susiūbavo, keli metėsi per duris van-dens ieškoti. Stasė vėl prakalbo:

— Kuniga...

Kontora nurimo. Nesigirdėjo šnabždesių, kvėpavimo. Praėjo kelios akimirkos, ir per slenkstį įsibrovė kibiru nešinas Petkus.

— Ne šito... Kunigo, — sulaikė jį Kašelinis.

Apstojusių veidus pertraukė nuostaba. — Negalima kontoroje. — Taigi. Jei ir leistu, kur gausi? Morkūno nėra.

— Dieve, mano, kunigo.

— Matai, kas dedas.

— Kunigo šaukiasi. Tokiais laikais, dar iš miesto.

Štai išsiveržė brigadininkas, prieš save stum-damas žvaliauskienę. Tiesiai iš daržų ją atsi-vežė, kur šiandien skubiam darbui susiprašė ir pensininkus. Už jų grūdosi moterys, vaikai. Išgirdė žinią, paliko buroklus, suvirto šunkvė-žimin ir atsibeldė. Visi netilpo, didesnė pu-sė liko kieme, o ten, pačiam būrio gale, ma-tėsi Rukšys.

Žvaliauskienė pasilenkė ir ilgai, ilgai žiū-rėjo į gulinčiąją. Tada atsitiesė, įdubusiomis, užsimaukšlinusios skarelės paslėptomis akimis nuvedė susirinkusius ir paskelbė:

— Neišlaikys, kraujo neturiu. Po suolo šitokis klanas, rūbai kaip iš durpynės trauk-ti.

Mažam senės veide judėjo gausybė raukš-lių. Jos rangėsi, lipo viena per kitą, tarsi kas būtų sudėjęs kirmėlyną.

Visi jautė, kad žvaliauskienė sakė teisy-bę, ir tik dabar pastebėjo klaną, tik dabar pamatė išbalimą.

Žvaliauskienė nemelavo.

Minia užgruvo tyla. O per duris keliavo šnibždėjimai, kuriuos smalsiai graibstė kieme susirinkusieji.

— Neišlaikys.

— Sako, bulviakasė padarė.

— Atvažiavusi iš miesto.

— Kunigo prašė. Ale kur ji gausi? Mor-kūno nėra.

— Kraujas ištekojo. Neišlaikys.

Rukšys supurtė drebulys. Jo užslėptam gyve-nime buvo pirmas atvejas, taip šaukšiasis pa-reigos.

— Jei Morkūnas, gal kaip nors... Dabar baigta, — vaikščiojo pokalbiai.

Rukšys dar toliau atsitraukė. Ištiesęs veidas virš palinkusių galvų atrodė lyg supurvinta vėliava. Galvojo jis apie pirmininko įspėji-mą, — jei tylėsi, bus gerai.

Ar žmogui, mirty ieškančiam dvasininko, tiek jo reikia, kad šitokią auką atiduotum?

— Iš miesto. Bulviakasė padarė, — aiški-nosi susirinkusieji ir stengėsi pasizvalgyti, kas vyksta viduj.

Rukšys stovėjo tiesus po tamsejančių dan-gum, pokalbių nesiklausė, — jis gaudėsi spren-dimo.

(Tėsinys knygoje, kurią jau bus galima įsigyti laureatui premijos įteikimo šventėje - koncerte kovo mėn. 14 d. Jaunimo centre, Chicago.)

Scenos iš A. Strinbergo "Sapno" pastatymo Paryžiuje.

ANTRO PARYŽIUN ATVYKIMO PROGA

(Atkelta iš 2 pusl.)

rokai komplikuojasi, jei bent 120-000 mąšinių pasirodo gatvėse. Ta-čiau pėstiams paryžiečiams suteikiama nepaprasta privilegija: pa-ženklintoje vietoje gatvė skersai pereiti. Tiesa, kai kur yra elekt-ra apšviesti įspėjimai: "pėsti susi-laiko" arba "pėsti gali eiti", bet paprastai atžymėtai linijomis ruožais, nežiūrint automobilių ir autobusų smarkaus įsibėgėjimo, galima drąsiai žengti: vos tik bent vienas pėsčias žmogus pasi-rodė leistiname perėjimo tarp dviejų linijų ruože, visos mašinos būna paliečiamos stabdžiu. Ir stiprus judėjimas, tarytum, ma-giškai sustabdomas, kol nevido-nas neatsiduria antroje gatvės pusėje. Ne kartą stebėjau auto-mašinių stabdžius ir jų tobulumą.

Pasaulio problema, berods, su-daro moterų sljonių ilgis: virš ke-lių, žemiau klupščio ar iki kul-no? Paryžiaue dominuoja vadina-mieji "midi" tuos sijonėlius, įvai-riausios medžiagos ir skirtingo su-kiropimo, su tikra elegancija jau dvi visos jaunos paryžietės. Va-kare teatre ar patinkamoje aplin-koje pamatys ir vadinamąs "ma-xi". Niekur neteko matyti "mini" atgyvensenos. Gal vėsenis oras nepataria, o gal mada jau nu-slinko į užmiršimą. Betgi "midi" sijoną paryžietė nešioja su tikru pasigardžiu, kad vargu kito didmiesčio moteris šio atžvilgiu sugebėtų pralenkti. Čia, žinoma, prašneka asmeniškas paryžietė-mis susižavėjimas ir, skaitytos šiu eilučių tiekėjui gal nedarys priekaišto.

Leisdamas sau pasilsėti, užėjau kavinėn. Kaip tik pasitaikė įmo-nėse ir įstaigose darbo baigimo metas. Sėdėjau prie didelio lango ir stebėjau einančius, ypač prisipažįstu, praeives. Veik kiekviena jų buvo kažkaip skirtingai apsi-rėngusi, lyg savo veidui bei figūrai pritaikytą kūno apdangą. Medžiaga dažnai pigi, paprasta, o drabužio dėvėjime — dailumas, išradinumas, įgimtas skonis. Ta-čiau esu nuklydęs į netinkamą te-matiką — baigiu.

Ir po mėnesio pertraukos besi-dairydamas, matau gatvėse jau-nimo gausybę. Tačiau, jei ir pasi-taiko retkarčiais neblaivių ar hi-piško nusiteikimo jaunuolių, tai jau tikrai svetimsaliai! (Sakoma, jog hipinio raugo prancūziškas atžalynas iškeliauja į užsienius.) Jaunuolių, poromis, būriais, pilni kinematografių, kavinės, baro užuovėjos. Suprantama — vaka-rai, kai išsimasi nuo mokslo, dar-bo arba kitų dienos rūpesčių. Prie kiekvienos merginos šono būtinai pastovus ar laikinas ado-ratorius. Regi ir pulką tokių pore-lių. Ir tai kasdien, ne vien šven-tadieniais. Meilė ar draugavimas čia vaidina vyraujančią rolę — nesigilinkim.

Šios apybraižos rašytojas (ir tikrai ne iš snobizmo arba iš ne-protingos ambicijos) dulinėji-muose buvo skatinamas domėtis

nūdijos teatru bei jo naujomis besikeičiančiomis išraiškos formomis. Tik kur šį kartą kreipti žings-ni? Didieji Paryžiaus dienraščiai deda skelbimus mažiausiai pen-kiašesimties spektaklių. Pasirenku iš pirmo žvilgsnio nesuderina-mus.

Apie reikišnius, neturinčius tiesioginio ryšio su menu. Sumoderninta teatro kasa, tautinės gvardijos budrumas, publikos nelauktas elgesys. Ilgąjį vargai. Pastatų senumas. Komercinis sceninio meno pobūdis.

Kai vaizduojamas teatro kara, mintin atskuba mažas langelis, už kurio, nelyginant zoologijos sode, tupi paslaptinga būtybė, galinti (arba nenorinti) už pinigus duoti pageidaujama (ar visai ne-gelstina) spektakliui bilietą. Toji esybė sugeba bilieto ir neparduoti.

Pirmą reformuotą teatro kasą esu pamatęs valstybiname "Co-medie Francaise" teatre: prime-na banką ar kontorą. Už ilgo pre-kystalio patrauklios moterys par-davinėja bilietus būsimiems vai-dinimams, paslaugiai ir paslapto-mis ištraukdamos iš pastelės. Be abejo, pasilieka įprastas sekretus bilieto pirkimo procesas, betgi erdvioje, aukštų lubų būstinėje. Pirkėjas, taip sakant, gali įvertinti kasininkų ne vien veidus, o ir figūras. Tai, be abejo, sudaro progresą. (Nota bene: įprasto pa-

vidalo kasa tame teatre irgi egzis-tuoja; ten atliekamas ar stovimas vietos tikisi gauti gatvėje "eilitė-ję" bestovįs jaunimas.)

Šiaip Paryžiaus teatruose, be tradicinio kasos langelio, yra dar ir kita bilietų rūšiavimo ar jų skirstymo instancija. Paprastai būna dešinėje pusėje, kur aukštai iškeltoje palatoje katedroje sėdi du (o kartais procedūroje daly-vauja net trys) imponuojančios išžiūros piliečiai. Panašūs į rim-tus profesorius, teisėjus ar patiki-mus bankininkus. Jų pareiga iš-skirstyti žiūrovus po visą teatrą, nurodyti vietas studentams ir ki-tos kažkokios svarbios, man vienok misteriškos funkcijos.

Kiekviena didesniame Pary-žiaus teatre: vestibulyje, ant laiptų, visuose pastato aukštuose matome augalotus, mėlynomis išsėgintomis uniformomis, balto-mis prištintėmis, geros mitybos, i-dealiai nusiskutusias Tautinės gvardijos karius. Juo erdvesnis teatro pastatas, tuo jie gauseni. Mandagūs, išpuodingi neatsisaką suteikti paslaugą. Naiviai klausi: "O kam šie vyrai čia reika-lingi". Gaunu atsakymą: "Ar ne-žinai, kiek Paryžiaus teatruose is-torijos bėgyje buvo samyšių, muš-tynių, pervartai skatinimų? Nesame dar užmirę nesėkmingų įvykių, kai studentija okupavo teatrus". Po šio aiškinimo ir man pasidarė aišku.

Ir lietuviai, matau, kai kuo čia nepralengs paryžiečių. Pradžią spektaklio gali būti skelbiama aš-

tuntą, pusiau devynių, devintą žiūrovai, kaip taisyklė, privalo vėlintis, ir, matyt, dėl to neretai ir vaidinimas prasideda net pus-valandžiu pavėluotai: laukiama, kol susirinks publika. Ir tai, ro-dos, vienintelis Europoje didmies-tis, kuriame yra įsivyravusios "lietuviškos" pasivėlinimo tradi-cijos.

Daugumos Paryžiaus teatrų rū-mai yra seni, nemodernizuoti, at-sitinka susilaukti ir nepatogumo. Ne vienam ilgąjį sezonui nepatariu naudotis balkonų ar ložių pirmo-mis eilėmis. Kaina aukšta, o kūno galūnėms įsisprauti nėra vietos! Mano palydovas dailininkas Zibuntas Mikšys tikino, kad se-niau žmonės buvę žemesnio ūgio. O man ten sėdėti vis tiek bu-vo gryna kančia.

Tik abi Operos ir Comedie Francaise yra valstybės išlaiko-mi teatrai. Du gauna subsidijas, o kiti verčiasi, kuris kaip išmano. Toks komerciškasis, enterprizinis pobūdis atrodo visai normalus, vi-siškai įsipilietinės. Teatrų pasta-tai nuomojami sezonui ar atski-riems pastatymams. Rangovams lieka vien galvosūkis, kurio bū-du ne vien išmokėti sutartimis garantuotas sumas, bet ir susi-laukti asmeninio uždarbio. Tai ir padeda klestėti vadinamiesiems "bulvarų" teatrams, kuriuose re-pertuaras ir scenos menininkai garantuoja tvirtas pajamas ir il-gesnį žiūrovuose atrakcijos laidą.

Dviejų moterų sceninė pergalė. Dieninis ir vakarinis spektakliai Meljero namuose. Po Sekspyro tegu būna Ionesco. Tas pats 4,900 vaidinimas toje pačioje pastogėje. Sentencijos apie laikmečio diktatus

(Nukelta į 5 pusl.)

SVARBU! AUTOMOBILIAI LIETUVA

Tik trumpam laikui

MGSKVITCH 409IE \$2,875.00

ZAPOROZHETS ZAZ 966 \$1,895.00

Jų yra labai ribotos skaičius

— dėlto, NELAUKITE.

UŽSAKYKITE DABAR.

UŽSAKYKITE TIK PER

INTERTRADE

EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street

Penktas aukštas

New York, N.Y. 10010

NEW RATES

6% PER ANNUM
OF \$5000.00 OR MORE
ON CERTIFICATES
2 Year Maturity

5 3/4% PER ANNUM
ON CERTIFICATES
OF \$1000.00
One Year Maturity

5 1/4% PER ANNUM
ON CERTIFICATES
OF \$1000.00 OR MORE
6 Month Maturity

5 1/4% PER ANNUM
ON 90 DAY NOTICE
PASSBOOK ACCOUNTS
\$100.00 Minimum

5% PER ANNUM
ON ALL PASSBOOK
ACCOUNTS

Specialios apdraustos iki \$20,000.

CHICAGO SAVINGS & LOAN ASSN.

JOHN PAKEL, Sr., Chairman of the Board MRS. PHIL. PAKEL, Pres.

6245 SO. WESTERN AVE. **TEL. GR 6-7575**

HOURS: Mon. 12 P.M. to 8 P.M. Tues. 9 to 4. Thurs. and Friday 9 to 8. Sat. 9 to 12:30

Dariaus Lapinsko akustinė dramos vizija ir Čiurlionio "Jūros" lašai

Mintys po "Margučio" koncerto vasario mėn. 27-28 d. Chicagoje

Realizmo tradicijų scena siūnia žiūrovui džiaugsmą ir malonumą, o vyraujanti aistrų logika užmezga emocinį dialogą su auditorija. Avangardo teatro leitmotivas — atvirumas viskam: nemeluok sau, nemeluok ir kitiems. Gana neįsivaizduojami ant rankų, giedoti himnus ir garbinti herojus. Mus spaudžia žemės rutulio rūpesčiai. Mums rūpi jos likimas. Mes mokomės kaip išsproginti samokslą, kuris kovoja prieš laisvę, tiesą ir meilę. Taip prasidėjo su "Maru" Dariaus Lapinsko totalinis teatras, triukšmingas, šokiruojantis jo credo.

Vietoje žadėtos operos "Amadear" išvydomė praeitą šeštadienį Marijos auditorijoje naują Lapinsko "Il Vigilante del Mare" veiklą, sekant sivilinancius Simo Kudirkos pėdsakus Amerikos pakrantėje.

"Aš bandau atspėti, mano fantazija bando užlopyti nežinios spragas", aiškina pats kompozitorius, autorius ir režisierius. Veikale nėra herojų, nei jų charakterių atskleidimo, bet išamžina brutalumą, popierinis humanizmas ir neapykanta. Pralaimi visi, ir svarbiausias dramos ak-

BALYS CHOMSKIS

centas: pralaimi aplamai žmogus. Po to seka rankų nusiplovimo satyra, ir kartu tyška kraujo lašai, tapydami žemės žemėlapi. Istorią nebaigta. Kaip nėra dramoje herojų, taip nėra ir pagrindinio, ar vadovaujančio jos elemento. Muzikos skeveldros, laikraščių citatos, poetų eilėraščiai, liaudies dainos ir jų suskaldyti gabaliukai, filmas, skaidrės, šviesos efektai ir veikėjų trupė interpretuoja Lapinsko akustinę dramos viziją. Spektaklis — šaltas, disciplinuotas, kai kam sunkiai pagaujamas, bet įdomus savo lakia vaizduote ir logiška forma.

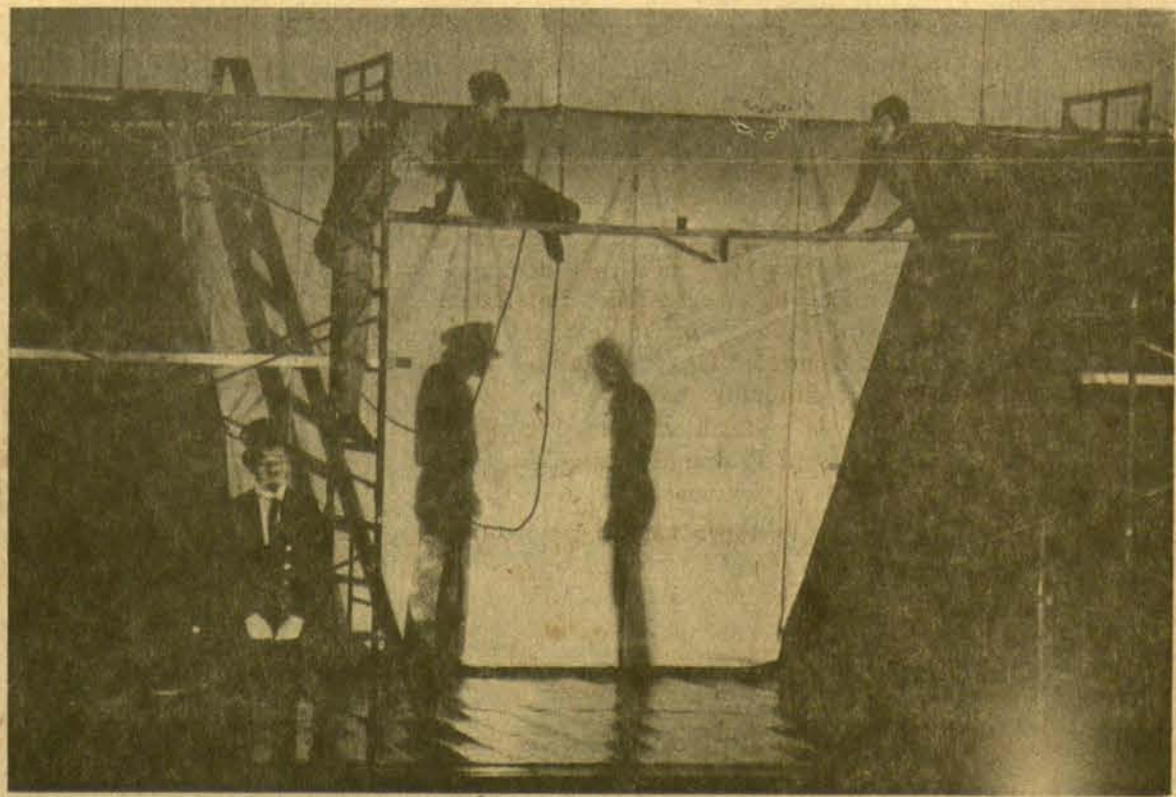
Čiurlionio simfoninė poema "Jūra" su kameriniu orkestru, aprausta baletu ir skaidrėmis, nustojo savo vertę, palyginus su Lapinsko "Infinitas VII". "Jūra" čia virto tik visko primetu, nusekusi tvenkiniu. "Infinitas VII" — solidžiu kūrinio, vieningu muzikos ir baletu triumfu. Visų pirma, lietuvių visuomenė dar mažai pažįsta šią simfoninę poemą. Pernai rudenį dirigentas Vytautas Marijošius išiebė mūsųose

pirmąją meilę "Jūrai". Kad poema skambėtų ir jūra mąstyto, jai yra reikalingas pilnas orkestras.

Violetos Karosaitės bandymas interpretuoti Čiurlionio daile šokiui yra labai įdomus sumanymas, galintis įkvėpti kurį nors kompozitorių kurti muziką.

Choreografas Richard Arve kūrė baletą iš Infinitas VII muzikos, iš kurios savaime išaugo vieningas, naujas kūrinys. Baletu fizinė ir psichinė dinamika kontroliuota, puikus balansas tarp emocijos intelektualumo. Richard Arve, būdamas pats geru šokėju, paruošė baletu trupę efektingai su ryškia menine forma. Darius Lapinskas, kaip dirigentas, mano nuomone, turi aiškų talentą kamerinei muzikai ir tai plačiai pasireiškia jo vidujinis subtilumas, frazei jautrumas, skonis ir natūralus ritminis pulsas duoda jam galimybės veržtis į dirigavimo karjerą. Koncertas pradėtas Ponchielli uvertiūra iš operos "Lituani".

"Margutis" ir jo vedėjas Petras Petrutis gali šiandien lengvai ir pamaldžiai atsidusti: žmogus ne vien duona gyvas.

Scena iš premjerinio Dariaus Lapinsko "Il Vigilante del Mare" pastatymo Chicagoje. Nuotr. Virgilijaus Kauliaus, S. J.

Tobuliausio atrodo vyriausio amžiaus aktorių (vadinamų "Societaires") vaidyba.

Beje, gal reikia priminti dvi Comedie Francaise aktorių kategorijas: "pensionnaires" bei "societaires" (yra dar "Societaires Honoraires"). Trupė susidaro iš dviejų rūšių scenos menininkų, t. y. lyg nuopelnų laipsnių pažymys suskirstymas į dvi grupes. Aktorė ar aktorius po kelių debiutų angažuojamas į Comedie Francaise "pensionnaire" titulu. 8 moterys ir 12 vyrų. (Be to dar "societaire" pakeliamas tik ku-

riam tos kategorijos atstovui mirus, iš trupės pasitraukus ar išėjus į pensiją.

"Sapno" spektaklis yra originali adoptacija. Prancūzai nemėgsta svetimos būties kopijų ir yra linke plesės turinį "išsavinėti", palikdami vien bendrąją formą, remdamiesi psichologinėmis situacijomis, intriga ir pan.

Iš viso vaidina 35 žmonės. Societaires grupėi atstovauja 3 aktorės ir 11 aktorių. Pensionnaires: 8 moterys ir 12 vyrų. (Be to dar "societaire" pakeliamas tik ku-

nes ten yra Dramos fakultetas.) Societaires vaidina ir centrinius vaidmenis ir epizodus, o pension-

naires tenkinasi trečiaeilėmis rolemis. Abiejų kategorijų menininkų pavardės programose spausdinamos jų vyresniškumo tvarka, tai įskaitant ir nuopelnus.

Dekoracijos iš dalies fragmentinės, duodant tik aplinkos detales, bet naudojant ir suprastintą paviljonų formą. Masinės scenos išplečiamos į visą scenos erdvę, efektingai įjungiant ir tiltelius. Kostumai bei scenovaizdis dailininko Huberto Monloup, estetiškai realistiniai ar plaktiniai. Sapno "nerealybė" — Agnes (Claude Winter) rodomas debesyse ir jos suplasnojimas į žemę. Paveikslų technika pavyzdinga.

Comedie Francaise rodo jau du spektaklius (ir jau skelbia trečią) šūkiu: "Nauji prancūzų autoriai". Nukreipiau save į ant-rajį, kurį sudarė trijų pradedančių rašytojų Antree Chédid (Le

(Nukelta į 7 psl.)

TYPEWRITERS

Sales, Service, Rentals, Repairs
ALL BRANDS — including
OLYMPIA and HERMES
Typewriters — Adders
A & H BUSINESS MACHINE
3530 W. 63rd St. Tel. 925-8475

HIGH RATES

Paid Quarterly

5% PASSBOOKS \$1,000 minimum INVESTMENT BONUS PLAN Savings insured to \$20,000 Highest reserves	6% \$5,000 minimum 3 YEAR CERTIFICATE 5% \$1,000 minimum 1 YEAR CERTIFICATE \$20,000
--	--

BRIGHTON SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
4071 Archer Avenue Chicago, Illinois 60632

Dariaus Lapinsko baletu "Infinitas VII" scena Margučio koncerte, Chicagoje. Nuotr. Virgilijaus Kauliaus, S. J.

Antro Paryžių atvykimo proga

(Atkelta iš 4 pusl.)

Kai ketini pabūti Paryžiuje vos kelias dienas ir kai afišos bei spaudoje anonas masina į pusšimtį teatrų, spektaklių pasirinkimas kelia klausimą: o ką gi dabar vertėtų pamatyti? Ankstyvesnis tikslas — bent kiek pajusti, kurlink suka modernūs prancūzų teatrai, buvo iš dalies jau pasiektas. Bičiulis Žibuntas Mikšys rodo apetitą Athenee teatre Erico Westphal veikalui "Toi et tes images" (Tu ir tavo debesys). Autorius ilgą laiką yra gyvenęs Alžyre, Vokietijoje, Anglijoje, Liuksemburge ir Amerikoje. Pjesė, girdi, originali poetiniu dramatiškumu ir stiliumi. Pritariu. Vykstame. Veikale — tik keturi vaidmenys, moteriškas roles vaidina žinomos prancūziškų filmų aktorės Anna Karina ir Eleonore Hirt, abi vertos susižavėjimo. Patologinio polinkio pjesėje, labiau net negu filmuose, iškyla ne vien jos ekspresyvaus veido grožis, bet ir didžiulis Annos Karinos talentas. Užrašų knygelėje po spektaklio atžymėjau: "Abi — tikros didelės artistės". Nuomonės nekeičiu.

Po to užėina noras patekti į Moljero namą, t. y. Comedie

Francaise modernaus pavidalo spektaklį. Matau, skelbiamas Augusto Strinbergo "Sapno" dienis spektaklis. Ryžtas susilaukia skeptiškos abejonės: bilietai, girdi, jau iš anksto išparduoti. Tačiau suku į požeminių traukinių artimiausią stotį, keliauju pageidaujama kryptim. Naujoviškai patraukloje kasoje, praskamba gailestingumo frazė: "Gaila, Monsieur, bet..." Tuomet atskleidžiu profesiją, pridurdamas, jog esu trumpam sustojęs amerikietis. Idėmiai pažvelgdama į mano veidą, lyg bandydama jame sugauti amato pėdsakus, Madame siūlo prisėsti ir palaukti administracijos atstovo, kurio kompetencijoje bus bilieto gavimo šansas. Po kiek laiko atsiranda anas dauggališ pareigūnas, kasininkė išdėsto reikalą, įsiai kviečia eiti pro centrinį įėjimą, kur problema bus išrišta. Eimu. Kreipiuosi į dežuruojantį prie durų imponuojantį Tautinės gvardijos vyrą, kad noriu gauti teisę prasisveržti pro plaukiančią į teatrą minią, nurodau gauti instrukciją. Prideda pirštiniuotą ranką prie uniforminės kepurės, nurodydamas, kur turiu nužgiuoti. Po trumpos pro-

cedūros, prieinu prie kito stalo, kur už 15 frankų gaunu pirmo aukšto ložės pirmos eilės bilietą. Incidentą išskeliu vien iš pagarbos profesijai, padedančiai patekti į perpildytą teatrą.

Kurias 1680 me'ai, Comedie Francaise tradiciniai vadinamas įkūrė — genialaus dramaturgo Moljero namais. Ilgą laiką praktikavo klasikinį repertuarą, ypač Moljero kūrybą. Bet šiuo metu yra praplėtęs veiklų parinkimą, lygiai ir pažengę pastatyminio meno plotmėse.

Ma'ytas A. Strinbergo veikalas "Sapnas" atsiliepia į jo simboli- nį kūrybos laikotarpį. (Kaip ir kitų veikalų, turinio atpasakojima: užimtu per daug vietos. Antra vertus, jų ekspozicija neįeina į šios angybraižos pobūdį.) Comedie Francaise "Sapno" pastatymas susidaro iš prologo ir 14-os paveikslų; suski stytas į dvi dalis, su viena pertrauka. Pristatomas "La songe" pavadinimu, Raymond Rouleau režisūra (prancūzuose apibūdinama kaip "Mise en scene") rafinuotai skoninga, nepaprastai išradingos masinės scenos, ritimiški veiksmui praeivių akompanimentai ir t. p.

TRYŠ ŠEIMOS GENERACIJOS APTAR- NAUJA MŪSŲ KLIENTUS!

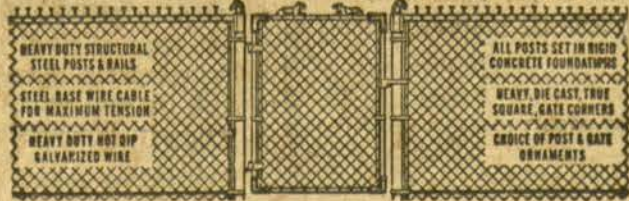

1971 Chrysler —
Newport, 4 dr.
\$3,733.00

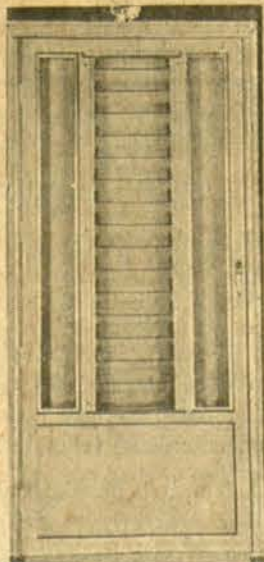
1971 Plymouth
2 dr. \$2,313.00

BALZEKAS MOTORS
Plymouth Fuel-Valiant-GTX-Roadrunner-Barracuda-Duster
4030 ARCHER VI 7-1515

DENGIAME STOGUS

ALUMINIJAUS RYNOS (Gutters) vandens nubėgimui.

Nerūdija ir nereikia dažyti.

T V O R O S: įvairiausio alu-
minijaus, plastikos, plieno, įvai-
rių spalvų.

S T O G E L I A I
DURYS - LANGAI: įvairių spalvų
ir kainų.

Naujausi žieminiai balto emalio
ir "stainless steel" langai.

Apkalame aluminijum medines
namo dalis.

KOSTAS BUTKUS

Telef. — PProspect 8-2781

SIUNTINIAI — DOVANOS I USSR

SENA PATIKIMA FIRMA

Ir toliau tarnauja vis augančiai Klientūrai, yprastu tradiciniu būdu, kaip tarnavo 40 savo egzistavimo metų.

Jei esate vienas iš tūkstančių mūsų patenkintų klientų, dėkojame jums už jūsų paramą. Jei ne, prašome išbandyti mūsų patarnavimą ir tada jūs mūsų dėkosite.

PASTU GAUNAMI SIUNTINIAI TĄ PAČIĄ DIENĄ
PARUOSIAMSI PERSIUNTIMUI.

Naujausio katalogo ir naujausių patvarkymų kreipkitės į

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.

723 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19106

TEL: — 215 925-8455

NEW YORK CENTRAL OFFICE

220 Park Ave. South, New York, N. Y. 10003

TEL: — 212 982-8410

Arba į bet kurį mūsų skyriaus atstovą

PHILADELPHIA, PA. 19123
1013 N. Marshall Street
WA 5-8878

ELIZABETH, N. JERSEY 07201
950A Elizabeth Street
354-7008

BAITIMORE, MD. 21224
3200 Eastern Avenue
DI 2-2374

SO. BOSTON, MASS. 02127
390 West Broadway
AN 8-8764

CHICAGO, ILL. 60632
4102 Archer Avenue
Tel. 254-4144

BRANCH
CHICAGO, ILL. 60622
2242 W. Chicago Avenue
BE 5-7788

CLEVELAND, OHIO 44119
787 East 185th St.
486-1836

DETROIT, MICH. 48210
6460 Michigan Avenue
TA 5-7560

OMAHA, NEBR. 68107
3524 So. 32nd Street
731-8577

PITTSBURGH, PA. 15222
346 Third Avenue
GR 1-3712

LOS ANGELES, CALIF. 90026
2841 Sunset Blvd.
213-382-1568

SAN FRANCISCO, CAL. 94122
1236 9th Avenue
LO 4-7981

TRENTON, N. J. 08611
730 Liberty Street
LY 9-9163

WORCESTER, MASS. 01604
82 Harrison Street
417-798-3347

GLOBE PARCEL SERVICE, INC. yra PODAROGIFTS, INC.
Igalioji imti dovanų užsakymus iš Sovietų gamintų daiktų: automobi-
lų, šaldytuvų, televizijos aparatų, motociklų, rūbų ir t. t.

NAUJI LEIDINIAI

• **AIDAI**, 1971 m. sausio mėn. Nr. 1. Mėnesinis kultūros žurnalas. Redaguoja dr. Juozas Girnius, 27 Juliette St., Boston, Mass. 02122. Leidžia lietuviai pranciškonai. Administruoja T. Benvenutas Ramanauskas, O.F. M., 680 Bushwick Ave., Brooklyn, N. Y. 11221. Metinė prenumerata 10 dol.

Pirmiausia naujame žurnalo numeryje metamas žvilgsnis į praėjusius 1970 metus, sveriant ir seikėjant visas mūsų veiklos sritis. Tai rodo ir šio redakcinio straipsnio skyriai: Kol Simas Kudirkas išbudino; Visuomeninė gyvenime; Knygos pasaulyje; Grožinė literatūra; Teatras; Muzikiniame gyvenime; Dailės akiračiuose; Mokslo baruose; Jaunimo rūpesčiuose; Kuriuos nebeįsivaizduojame atsivertus. Tokios "Aidų", pasakytume, metinės apyskaitos labai parankiai vienoje vietoje suveda, bet ir šis informacinis daro vienokias ar kitokias išvadas, iškelia kai kurias sugestijas, nevengia pozityvios kritikos.

Naujos poezijos šį kartą puslapių duoda Marija Saulaitytė ir minima Friedricho Hölderlino 200 metų gimimo sukaktis. Ta proga Andrius Sietynas pateikia net šešis žurnalo puslapius Hölderlino poezijos vertimų lietuvių kalbon. Vertimai atlikti labai sąžiningai ir labai kūrybingai.

Apie dail. Anastazijos Tamošaitienės kūrybą rašo Birutė Cipliuskaitė, o Antanas Paškus užgriebia šiandien labai aktualią temą, kalba apie lytinę revoliuciją.

Apžvalginėje žurnalo dalyje rašoma apie laisvinimo politiką ir Amerikos Lietuvių tarybą, aptariamas lietuvių kopyčios Vatikane menėškasis apipavidalinimas, informuojama apie tarptautinį teologų kongresą ir apie Nobelio ekonomikos premiją. Naujų knygų puslapiuose recenzuojama: K. Barėno "Tūto gaidžio metal", Vytauto Kavolio "Ar'istic Expression — a Sociological Analysis" ir dr. V. Micelmacherio "Medicinos istorijos Lietuvoje apybraiža".

Žurnalo numeris iliustruojamas V. K. Jonyno ir A. Tamošaitienės darbais.

• **I LAISVE**, 1970 m., gruodžio mėn. Nr. 50 (87). Politikos žurnalas. Redaguoja Juozas Kojelis, Post Office Box 34461, Los Angeles, Calif. 90034. Administruoja Aleksas Kulnys, 1510 East Merced Ave., West Covina, Calif. 91790. Žurnalo metinė prenumerata JAV, Kanadoje ir Australijoje 5 dol., kitur — 3 dol. Atskiro numerio kaina 2 dol.

Naujo žurnalo numerio turinys: Laiškai redakcijai; Zenonas Ivinskis "Lietuvos Steigiamasis Seimas"; Bernardas Brazdionis "Vaidila Valiūnas prieš užgesusio švyturio" (eilėraštis, skirtas Simo Kudirkos tragedijai); Bronius Nainys "Tauta ir išeivija laisvės kovoje"; Rezolucijos remti komitetas laimė kovą ir JAV senatę; Algimantas Gečys "Jėgų telkimas Lietuvos laisvei"; dr. Vyt. Lukša "Jaunimo darbuotojų paruošimas"; Jurgis Gliudis "Epilogas" (romano ištrauka); dr. R. S. Daugvydas ir dr. M. T. Milgaidas "Rusai nužudė lietuvių profesorius"; Saulius Giedrys

"Aukštosios matematikos kėlpos" (ryšium su kvietimu studijuoti Vilniuje; Fab. Žirgulis "Už laisvę verta mirti"; Laisvinimo veiksmuose; Lietuvių Fronto Biūrolyje gretose; Spauda, radijas, knygos; I Laisvę vedamieji.

• **Joseph Ehre, BALTI-SCHES SCHICKSAL**. Basel 1970. Tai prof. Juozo Ereto vokiečių kalba parašytoji ir savo mirusiai žmonai dedikuotoji, labai vaizdinga, bet ir su grynų mokslinių pamušalų parašytoji 40 psl. studija apie Baltijos kraštų (Lietuvos, Latvijos ir Estijos) istorinį likimą. Bendrai ir atskirai apie visas tris Baltijos tautas kalbant, daug dėmesio skiriama jų praeičiai ir šių dienų tragiškai situacijai. Studijoje liečiamos tiek politinės, tiek kultūrinės, tiek ekonominės sritys, nepagailint asmeniškių įspūdžių, statistikos ir šaltinių įvairiais kalbomis.

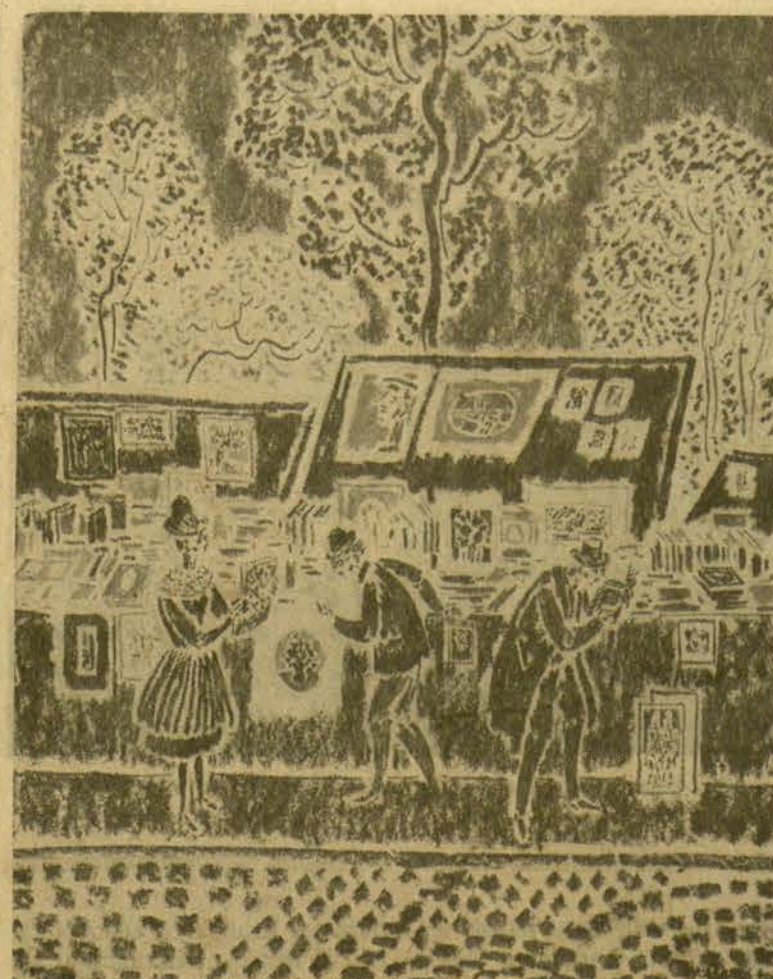
• **MOSU VYTIS**, 1970 m. Nr. 3—4. Skau iškos minties žurnalas. Redaguoja Ramūnė Kvilytė, 5747 S. Campbell, Chicago, Ill. 60629. Administruoja Jonas Tamulaitis, 6744 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. 60636. Metinė prenumerata JAV ir Kanadoje 5 dol., Anglijoje — 1 sv., kitur — 3 dol. Garbės prenumerata 10 dol.

Žurnalas skeningai tvarkomas, gausiai iliustruotas, neįsivaizduojamas vien tik skautiškos temose, bet svarias ir bendresnio pobūdžio visuomenines ir kultūrinės problemas. Rodoma dėmesio ir grožinei literatūrai.

• **Dr. Martynas ir Valerija Anyai, ŽYMIOS LIETUVES MOTERYS** mitologijoje, padavimuose ir istorijoje. Medžiaga surinkta iš įvairių literatūrų: lietuvių, lenkų, rusų ir vokiečių. Išleido Lietuvių skautų sąjungos Kanados rajonas. Iliustravo Jūraė Batūraitė. Leidinys gaunamas ir "Drauge", kaina 7.50 dol.

Tai stambi 287 psl., į kietus viršelius įrėsta knyga, kurioje, pasitarkinant legendas bei istoriją, prie jų pridėdant dar ir savuosius autorių komentarus, rašoma apie tokias legendarines ir istorines žymiasias lietuves moteris, kaip Jūratę, Neringą, Aldoną Gediminaitę, Birutę, Vytauto išlaisvintoją Mirgą, Lietuvos kunigaikštienę Oną, Gražną, Sofiją Vytautaitę, Barbarą Radvilaitę, Emiliją Platerytę ir kt. Knyga vietomis labai intriguojanti, skaitoma kaip koks istorinis romanas, atremtas daugiau ar mažiau į istorinius ar literatūrinius faktus.

• **MITTELUNGEN AUS BALTISCHEM LEBEN**, Nr. 4 (72), Dezember 1970, 15. Jahrgang. Vokiečių kalba leidžiamas biuletenio pobūdžio žurnalas, informuojantis savo skaitytojus apie baltiečių daugiau kultūrinę veiklą išeivijoje ir kiek trumpiau pavergtose tėvynėse. Platinio pobūdžio baltiečių suvažiavimai bei kiti kultūrinio sektoriaus pasireiškimai leidinyje susilaukia aklauso vertinimo, recenzuojamos baltiečių reikalavimai bei jų literatūra liečiančios knygos. Lietuviškose naujo numerio temose pažymėtina neseniai mirusio prel. M. Krupavičiaus prisiminimas, Algio Kežio kultūrinio dokumentinio pobūdžio filmas Dvylika, Ohio valsio lietuvių daktarų kultūrinė

Vytautas Kasulis Paryžiuje (nastelė).

Knygų pardavėjas Senos pakrantėje, Paryžiuje (nastelė).

tūkstančio dolerių premija — minimas jos paskyrimas prof. Antanui Macinai ir kt. Žurnalo leidžia Baltų sąjunga Vokietijoje (Baltische Gesellschaft in Deutschland). Išleina keturis kartus metuose. Prenumerata 10 markių. Adresas: Adam Gruenbaum, 8 Muenchen 15, Lessingstr. 5, W. Germany.

• **PASAULO LIETUVIS**, 1971 m. sausio — vasario mėn. Nr. 14/50. Leidžia Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdya. Redaguoja Stasys Barzdukas. Redakcijos adresas: 18308 Hiller Ave., Cleveland, Ohio 44119. Metinė leidinio prenumerata 2 dol. Pnigus siųsti: Antanas Gailiusis, 17516 Neff Road, Cleveland, Ohio 44119. Tai visus laisvojo pasaulio lietuvių ir jų bendruomeninę veiklą apjungiantis leidinys. Kiekvienas "Pasaulio Lietuvio" numeris yra labai kondensuotas visų kraštų lietuviškųjų bendruomenių veidrodys. Tai vis medžiaga, kuri jau ir šiandien, juo labiau ateityje, yra ir bus gana autentiškas šaltinis visam žiorykšiam mūsų brudėjimui pasekti.

• **MUZIKOS ŽINIOS**, 1970 m. gruodis, Nr. 4. Leidžia Lietuvių vargonininkų — muzikų sąjunga. Išleina 4 kartus metuose. Redaguoja V. Mamaitis. Metinė prenumerata 5 dol. Redakcijos ir administracijos adresas: 209 Clark Place, Elizabeth, N. J. 07206.

Naujame žurnalo numeryje aprašomas ALRK Vargonininkų ir kitų muzikų sąjungos 49-tasis seimas; minima muziko kun. Brazio 100 metų gimimo sukaktis; taigi minima Lietuvos operos 50 metų sukaktis ir kt. Duodama plati mūsų muzikinio gyvenimo kronika. Atskiruose lapuose priedu duodamas "Lietuvių muzikų vardynas". Šį kartą 8 puslapiuose aprašoma 22 mūsų muzikų, pradedant Jaseausku ir baigiant Yesulaičiu. "Muzikų vardynas" yra parengtas J. Zilevičiaus.

• **Okun. Lietuvo's vasario mėn. naminėtos Fausto Kiršos 80-sios ir Balio Sruogos 75-sios gimimo metinės**. "Literatūra ir Menas" (Nr. 7) įdėjo Alpo Liepsnono atsiminimus (susirašinėjimas, pokalbiai su Kirša). Tas pats savaitraštis 6 nr.-je įdėjo Ant. Miškinio straipsnį apie Balį Sruogą rašė ir gyvenime. Vilniuje Sruogos sukaktis skirtas vakaras įvyko vasario 2 d. respublikinės bibliotekos salėje. Kalbėjo J. Lankutis, A. Samulionis, V. Kubilius, prisiminimais pasidalijo meno mokslų daktarė J. Čiurlionytė.

ording to John". Kitos atžymėjimo susilaukusios knygos: A. J. Padovano "American Culture and the Quest for Christ", W. Lynch "Christ and Prometheus".

Beletristikoje — F. Mauriac "Maltaverne"; mene — R. T. Petersono "The Art of Ecstasy"; biografijų skyriuje — F. du Plessis "Divine Disobedience"; švietimo ir istorijos srity: H. Beuto "Of Singlar Benefit", dabarties problemų nagrinėjime — I. D. Ilicho "Celebration of Awareness"; dvasinio turinio — B. Haringo "A Theology of Protest".

Studija apie religiją Sovietų Sąjungoje

Chicagos universiteto spaustuve išleido naują studijinį veikalą: "Aspects of Religion in the Soviet Union 1917-1967". Veikalas turi 489 psl., redagavo R. H. Marshall. Kaina 19.75 dol. Tas

INTERTRADE EXPRESS CORP. Pirmiausia Jums pranešė, dabar jūsų giminės tai patvirtins. Užsakykite tik SPECIALIUS RUBLIŲ PAŽYMEJIMUS SIŪSTI Į LIETUVĄ.

Specialūs Rubliai yra verti keturis kartus daugiau nei reguliarius rubliai.

Jūsų giminės gali įsigyti, ką jie tik nori, už daug mažesnę kainą, nei yra už vieną ketvirtadalį reguliarios kainos arba net ir mažiau. Kai kurių dalykų kainos yra tokios žemos, kad vertė yra 10 rublių už kiekvieną dolerį. Rašykite mums arba skambinkite ir mes jums prisiusime VISAI NEMOKAMAI mūsų naują iliustruotą katalogą. Jūs tada įsitikinsite, kad SPECIALIUS RUBLIŲ PAŽYMEJIMAI yra geriausia dovana. Pristatoma į namus 3-4 savaitių laike.

Kaina \$2.13 už vieną Specialų Rublį.

VISIŠKAI JOKIŲ KITŲ PRIMOKĖJIMŲ. Gaiite siųsti bet kokią sumą.

PILNAI GARANTUOTA Užsakykite Dabar. Užsakykite Tik Per

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street Penktas aukštas New York, N. Y. 10010 Tel. — 982-1530

REKALAUKITE MOSŲ NEMOKAMO NAUJO KATALOGO.

SVARBU Mes specialiai imame užsakymus automobiliams ir butams.

ROOSEVELT PICTURE FRAME COMPANY

Manufacturers

Rankomis išpauštyti paveikslų rėmai — pritaikinti paveikslams ir skelbimams, rėmai — metalu apdėti rėmai. 2400 So., Oakley Ave., Chicago Tel. Virginia 7-7258 - 59

DIXIE GOVERNOR RESTORANAS IR LOUNGE

175' h ir Dixie Highway, East Hazelcrest, Ill. (Iš Chicago važiuoti Western Avenue iki 175th Street) Restoranas atdaras nuo 6:30 iki 10 val. vak. Lounge atdara iki 3 val. ryto kasdien. Išnuomojamos 5 salės, iki 350 vietų, parenginams, vestuvėms ir kt.

Skambinkite 798-7770 arba 798-7000

Ceslovas ir Elzbieta Sakevičiai, Savininkai

NESENI ĮVYKIAI LIETUVOJE

Atvaizduoti neseniai išėjusiam O. Nendrés romane

ANTROJI BANGA

Apie šį romaną rašo:

"O. Nendrés lengvu stiliumi mum pristato Lietuvos ūkininką: nefantazuotą, bet tikrą tiek savo išore, tiek savo vidumi: siekiantį aukštų idealų, giliai religingą, suprantantį socialinius reikalus" (Darbininkas, 1970, 73 nr.).

"O. Nendrés pasakojimas apie tai yra subtilus ir patrauklus. Išties visa knyga yra parašyta gyva ir sklandžiai dialogine forma. Todėl beskaitant tarsi užsimiršti, kad turi knyga rankoje, o vien tik klausaisi gyvų pokalbių, pats pasijunti besąs tarp gyvų žmonių" (Tėviškės Aidai, 1970, 42 nr.).

Knyga gaunama "DRAUGE" ir pas platintojus.

Kaina \$3.50.

klausimas darosi aktualus ir pa-našų veikalą išleido Harvardo universitetas "Icon and Swastica", kur perteikiami faktai apie rusų stačiatikių bažnyčių nacių ir bolševikų kontroliuojamose srityse. Šį veikalą parašė H. Fireside, knyga turi 245 psl., kaina 8 dol. 8 dol.

Cugato paroda

Xavier Cugat su savo tapybos kūrinių kovo 5-10 d. dalyvauja parodoje Evergreen Plaza, Chicagoje.

NAMŲ TAISYMO DARBAI

Stalniaus, dažymo ir visus kitus darbus atlieka lietuviai — labai priinama kaina.

SKAMBINTI RE 7-9615

WAGNER & SONS

Typewriters — Adding Machines — Checkwriters — Nuomoja — Parduoda — Taiso NAUJOS NAUDOTOS NAUJOJE VIETOJE 5610 S. Pulaski Rd., Tel. 581-4111

MARQUETTE PHOTO SUPPLY IR MEGEJAMS

Daug sutaupysite perkdami čia įvairių filmų foto aparatus bei jų reikmenis. Pasinaudokite patogiu planu atidedant pasirinktus reikmenis ypatingai progai. Pilnai užbaigtų foto nuotraukų aptarnavimas. Atidara pirmą ir ketvirtą vakarais iki 9 val.

REIKMENYS FOTOGRAFAMS 3314 West 63rd Street Chicago, Illinois 60629 Telef. PROspect 6-8998

Nuo 1914 Metų

Midland Savings aptarnauja taupymo ir namų paskolų reikalus visus mūsų apylinkėse. Dėkojame jums už mums parodytą pasitikėjimą. Mes norėtume būti jums naudingi ir ateityje. Skaitykite apdraustas iki \$20,000.00

Frank Zogza, President

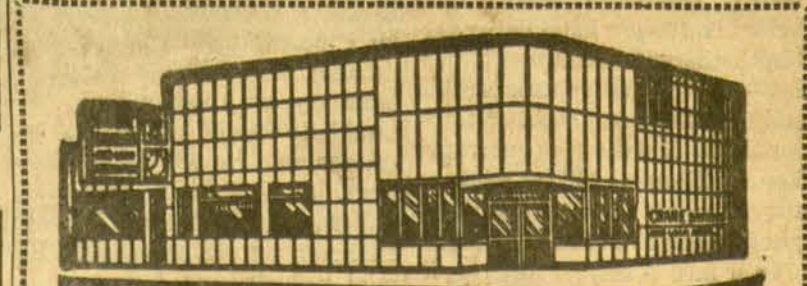
MIDLAND SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION 440 ARCHER AVENUE CHICAGO, ILLINOIS 60629 PHONE: 254-4079

5% All accounts compounded daily — Passbook Savings paid quarterly.

6% 2 Years Savings Certificates (Minimum \$5,000)

* Vestuvės: spalvota ir juoda balta (gali vykti ir į kitus miestus) * Portretūra * Meno darbų nuotraukos ir kiti foto patarnavimai Telef. — HY 7-4677 422 MENAHAN STREET — RIDGEWOOD, N. Y. 11237

CRANE SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

B. R. PIETKEWICZ, Prez. 2555 West 47th Street Tel. LA 3-1083 PLENTY OF FREE PARKING SPACE

5 1/4% 5% Mokamas už Vieną Metų Certificate sąskaitas Minimum \$5,000.00 Naujas aukštas dividendas mokamas už investavimo sąskaitas.

PINIGAI ĮNEŠTI IKI 15 D. PELNO NUOSIMCIUS NUO 1 D. Dividendai mokami sausio ir liepos mėn. 31 d. VALANDOS: PIRMAD. IR KETVIRTAD. ... 9 v. r. iki 9 v. v. ANTRAD. IR PENKTAD. ... 9 v. r. iki 5 v. v. ŠEŠTAD. 9 v. r. iki 12 v. d. — Trečiad. uždaryta.

• Literatūros kritikas Pranas Naujokaitis šiuo metu baigia parengiamuosius darbus lietuvių literatūros istorijai parašyti. Tam reikalingi yra sutelkęs didelę kartoteką ir jau gėdakai aptvarkę gausią medžiagą, kurią šiam tikslui kaupė daugiau kaip 20 metų. Literatūros istorikas apie šį užmojų laisvę redakcijai, be kita ko, šitaip užsimena: "Už tokio mėnesio galėsiu prieiti ir prie teksto. Veiklas apims visą rašytinę lietuvių literatūrą nuo pirmosios knygos iki paskutinio dieno, įiman ir okupuotos Lietuvos literatūrą. Susidarys 3-4 dideli tomai. Tai bus apžvalginė — vertinamoji lit. istorija, apimanči visus faktus. Numatoma, kad tą darbą turėčiau įvykdyti per trejus metus. Prašiau Lietuvių fondo paramos. Mano prašymo neatmetė, bet svarstymą atidėjo kitiems metams. Be paramos darbas labai nusitęs, nes iš gaunamos pensijos (nuo šių metų pradžios darbovietė mane pasiuntė į pensiją) sunku išsiversti, reikėtų sugauti ir keleto mėnesių kur nors dirbant. O laikas dirba ne mūsų naudai."

Kai šiandieninėje Lietuvoje okupantas prievartauja tenykdūšius mūsų literatūros kritikus, neleidamas jiems objektyviai pasisakyti įvairiais mūsų literatūros istorijos klausimais, išsivijoje išleisti politinių vėjų nesužalotą mūsų literatūros istoriją yra tiesiog laisvėje gyvenančių pareiga. Todėl ir šio nykstant v'suomenė bendrąja opinija ir Lietuvių fondas savo išsklaidis šį jau pradėtą darbą turėtų nuosirdžiai ir konkrečiai remti.

• Lie'vis rašytojas Algirdas Landsbergis yra paprašytas Švedijos Akademijos Nobelio premijos komiteto pasiūlyti savąjį kandidatą 1971 metų Nobelio literatūros premijai.

• Paskaita apie M. K. Čiurlionį kolegijų meno dėstytojų suvažiavime Chicagoje. "College Art Association Conference" šiame mieste vyko sausio 27-30 d. Paskaitą apie K. Čiurlionį ir jo kūrybą sausio 28 d. suvažiavime skaitė paryžietis profesorius, šiuo metu, kaip svečias, skaitas paskaitas ir Montreale universitete, A. Boris Nakov. Paskaita suvažiavime buvo iliustruojama Čiurlionio darbų skaidrėmis ekrane. Paskaitininkas amerikiečiams meno dėstytojams kolegijose Čiurlionį pristatė kaip žymų lietuvių dailininką, jo kūrybą aptardamas ano meno vyraujančią meno srovį remus, galutinę išvadą laikydamas jį vis dėlto daugiau simbolistų negu abstraktistų.

• Apie naują Mažvydo laidą žino ir Lietuvoje. Prof. G. Fordo paruoštą Mažvydo katekizmo naują laidą su teksto vertimu į anglų kalbą jau garsina ir Lietuvos spauda. "Literatūra ir Menas" Nr. 8 vasario 20 d. įsidedo tos naujosios laidos viršelio nuotrauką ir ilgoką aprašą, kuriame be kitų dalykų pažymi, kad tai "tarptautinei lingvistikai labai pravartus leidinys" ir iš tos knygos prarimės informuojama, kad prof. Fordas rengia spaudai darbą apie M. Mažvydo katekizmo situ-takę.

• Trijų dailininkų paroda Balzoko Lietuvių kultūros muziejuje, Chicagoje (4012 Archer

Ave.) atidaroma kovo mėn. 7 d. 2 val. pop'et. Savo darbus muziejuje lštato šie dailininkai: John Fabion, Anthony Cooper ir Mikas Šileikis. J. Fabion parodoje dalyvauja su dešimtimis priešinių ir dviem skulptūrom; A. Cooper ir M. Šileikis kiekvienas ištato po 10 savo aliejinės tapybos paveikslų. Trijų dailininkų paroda muziejuje vyks iki balandžio 10 d.; lankoma visos septynios savaitės dienas tarp 1-4 val. 30 min. popiet.

• Apie Lietuvos literatūros ryšius su kitomis šalimis. Vilniuje š. m. sausio mėn. pradžioje įvykusiame Rašytojų sąjungos plenumo Just. Marcinkevičius palietė literatūros ryšius su kitomis šalimis klausimą ("Tiesa", sausio 9). Kai kurie pateikti duomenys būdingi. Paaikškėjo, kad per pastaruosius penkerius metus išleistos 688 verstinės knygos. Iš šio skaičiaus rusų klasikais, sovietų literatūrai teko 224 knygos, o kitų sovietinių tautų literatūrai — 102 leidiniai, be to, 128 knygos, tai vertimai iš vad. socialistinių šalių klasikos bei nūdienos. Visi tie leidiniai sudaro du trečdalius vertimų. Tuo tarpu iš Vakarų pasaulio literatūros vertimų — 234, taigi, trečdalis.

Šiuo metu lietuviai verčia iš 30 kraštų kalbų (iš 12 Sovietų Sąjungos tautų ir 18 užsienio). Lietuviai skaito armėnų, uzbekų, kazachų, serbų, bulgarų, danų, suomių, japonų originalus, tačiau trūksta specialistų kirgizų, vengrų, rumunų kalbom, per mažą turima vertėjų iš italų, ispanų, portugalų ir kai kurių kitų kalbų.

Paaikškėjo, kad šiuo metu lietuvių literatūra verčiama į 32 Sovietų Sąjungos kalbas. Lietuvių kūryba gausiai verčiama į latvių, estų ir ukrainiečių kalbas, bet... nusiskundžiama ryšiais su gudais. Gausiausiai lietuvių rašytojų knygos leidžiamos Rytų Vokietijoje (pernai išleis os šešios knygos), norima, kad daugiau knygų pasirodytų Lenkijoje.

Tas pats Marcinkevičius priekaištavo kai kuriems Vilniuje leidžiamiems žurnalams. Kritiku ypač "Svyturio" ir "Jaunimo gretų" žurnalus, nes jie, vайkdamiesi tiražų, "kriminaliniais ir kitais skaitalais meretai gadina skaitytojų skonį." (E)

• Okup. Lietuvoje pernai išleista plokštelė, skir'a Putino poezijai. Tai ištraukos, su Putino trumpomis pastabomis, iš autorinio V. Mykolaičio - Putino vakaro, įvykusio Vilniuje, rašytojų klube, 1962 m. vasario 2 d.

• Architekto Jono Muloko plytų technika sukurtais naujų Jaunimo centro statybų fasade paveikslas (nuotrauka buvo praėjusio šeštadienio "Draugo" priedo 1 psl.) yra 30 pėdų aukščio ir tiek pat pločio. Užmanymui realizuoti reikėjo apie 4,000 specialių plytų. Tema šiam plytiniam paveikslui imta iš Čiurlionio kūrybos. Joje dominuoja garsūs Čiurlionio "Vyčio preludai". Jo aplinkoje skoningai ir kūrybingai pridurtas dar Čiurlionio "Piramidžių sonatas" ir "Pilies pasakos" kai kurios detalės.

Antro Paryžiun atvykimo proga

(Atkelta iš 5 pusl.)

Montreaur), Guy Foissy (Coeur a deux) ir Robert Pinget (Archit-ruc) vienaveiksmiai. Skubėdamas nepavėluoti, nes per "Sapno" spektaklį vaidinimas buvo prasi-dėjęs veik punktualiai, nuste-bau, radęs apytušį teatrą. O šį sykį va-karinis Comedie Francaise spek-taklis pradėtas pusvalandžiu pavėlintas! Publika rinkosi lyg ne-noromis. Prisipildė tik parteris ir nepilnai pirmieji aukštai, gi vir-šutiniuose dvejuose aukštuose žmonių visai nesimatė. Atrodo, kad jaunimas ir mažiau turtin-gieji nerodė susidomėjimo ar tau-pė frankus vertingesniems spek-takliams.

Tuos tris vienveiksmius "misenscenzavo" trys režisieriai. Scenografija ir dekoracijos (pran-cūzuose dvi skirtingos sąvokos) M-lle Claude Lemaire, operuoda-ma fragmentais, o "Sirdyje dviem" fotomontažu. Vaidybi-niai stipriausiai pasirodė "Archit-ruc", kuriame dalyvavo societai-rės Jaques Charon bei Michel Aumont, talentais ir technika garsūs aktoriai.

Susitaręs pjesių turinio neatpasa-koti, kukliai prisidedu prie rimtų kritikų opinijos: panaši dramatur-gija Moljerio namams netinka.

"Hamletas" Paryžiui! Ir kai gatvės sumirgėjo dideli, skoningi plakatai, skelbiant danų liūdniąjį princą vaidinančią Jean - Louis Trintignant "Hamletą" premje-rą, truputį teatrui besidominčiam kilo pagunda: pamatyti, kaip šiandien prancūzai vaidina Šeks-pyrą? Nutarta. Požeminis trauki-nys pavezėja link Muzikinio teat-ro, kur Les Comediens des Champs-elysees, Maurice Jacquemont "mizescensuojant", laukia žiūrovų. Kurių, deja, prisirinko ne per gausiausiai. (Jaunimui publikoje dominuojant.)

Ir vėl prancūziška, Jacques Copeau ir Suzanne Bing versija, atsisakant tradiciniai adoptuotų sutrupinimų ir įvedant ilgus, šiaip braukiamus Hamleto mo-nologus, kuone anuliuojant ka-raliaus maldos sceną, sutrupinan-t karalienės miegamajame dramine įtampa, veik niveliuo-jant aktorių nuždymo imitaciją. Aktorius Trintignant, paskutinės generalinės repetacijos metų iš-okes į Ofelijos kapą, išsisuko koją, todėl vaidina šluobodamas, skausmo negalėdamas nuslėpti, kas atsiliepia ir į interpretacijos paveiklį. Nugirdau, kad būna ge-resnės formos, giliai faudinas.

Scenos vidury — apvali plat-forma. Gilumoj ir pime plane — iš abiejų pusių — laipte-liai. Kai kada nuleidžiamas fon-as, įnešami baldai. Apšvietimas neišradingas. Tai ir visas spektak-lis fonas. Orkestro du trečdaliai panaudojami proscenijimui ir O-felijos kapui.

Vaidybiniai stipriau pasirodė Jacques Debary (karalius Klau-di-jus) ir Fred Personne (Poloni-jus). Patraukli, trapios išvaizdos Ofelija (Bull Ogier). Pastatymi-niai spektaklis jokių ypatingų naujovių neatneša. Tačiau pasi-licka įdomus, kaip Šekspyro prancūziškos interpretacijos pa-vyzdys.

Kitas vakaras buvo skirtas Eu-gene Ionesco kūrybai. I Huchette teatrą teko nueiti siauromis, kreivomis Lotynų kvartalo gatvelė-mis. Teatrėlis, talpinas vos 80 žiūrovų, labai kuklus, galima sa-kyti, net skurdokas, yra vienoje pačių seniausių Paryžiaus Ha-chette gatvelėje. Jokių neonų arba kitokių rėkiančių iškabų. Įė-jimas, tartum į senienų sandėlį. Gi "Ionesco spektaklis" jame be pertraukos vaidinamas jau nuo 1957 metų ir "foyer" juodoje len-toje kreida buvo atžymėta, jog šįvakar įvyksta 4,900-asis (sic!) vaidinimo spektaklis! Tas prieškambaris su kasos langeliu pusėtinai nepatrauklus ir ganėti-nai neerdvus. Salytės — patalpa skurdoka, scena nedidoka, nors

lengvai priglaudžia septynis daly-vius. Suolai su atramomis nesiūlo komforto, labai seni. Sienos pra-šosi, jei ne deko'avimo, tai bent dažymo. Bilieto kaina gan bran-goka — 20 frankų.

"Ionesco spektaklis" leidžia pa-matyti du dramaturgo viena-veiksmius. Tai pats pirmasis Io-nesco 1948 metų veikalas "Nu-plikusi dainininkė" ir 1951 metų kūrinys "Pamoka". Nuo sumany-mo pradžios spektaklyje iš viso dalyvavo 35 aktorės bei 35 aktori-riai. Dabartiniam vaidintojų sąs-tate kiekvienam vaidmeniui — 3, 4 ar 5 dubleriai. "Nuplikusi dainininkė" yra režisavęs Nicolas Bataille, o "Pamoka" Marcel Cu-velier, matytas bevaadinant pro-fesoriaus rolę, ką daro nuo 1957 metų, turėdamas keturis pava-duotojus.

Ionesco kūrybą kritikas Jacques Lemarchand taikliai apibūdina tokiu sakiniu: "Tai nėra psicholo-ginė, simbolinė, poetinė ar surre-alistinė dramos rūšis". Nuo savęs norėtusi pridurti: ir ne komedi-nio pobūdžio! Tie veikalai nieko nedoktrinuoja, keisti, spontaniūs, tačiau juose yra tai, kas jaudina nūdienos žiūrovą. Ir jie... plačiai pasauly vaidinami, kiekviename krašte apvelkant "nacionalinė-mis" spalvomis. Ionesco vien-veiksmių interpretacijos atliepia aplinkos koloritą: šveicarų, brazy-lių, amerikiečių, anglų ir t. t. Vei-kalas nesikeičia, o spalvos kito-kios.

"Nuplikusi dainininkė" tarp kitko, ne tik nepavaizduoja jokio plaukų netekimo, bet net neuži-mena apie jokią dainos mėgėją.

"Pamokoje", be meistriškos Cuvelier vaidybos, didelės akto-rės talentu nušvinta mokinė — Frederique Villedent.

Paryžiuje yra dar nemenkas skaičius mažų, eksperimentinių teatrų. Juos surasti bei jų ke-

lius suvokti, reikia turėti kontak-tą su akademiniu jaunimu. Šiaip teatro rūmai ar atitinkamos pa-talpos nuomojamos sezonui ar paskiriems spektakliams.

Su Londonu palyginus, bilie-tai Paryžiuje brangesni. Tik Co-medie Francaise, vadinamoje kevirtu aukšto "balandžių tupy-loje" turi vietų už 3 frankus. Ap-skritai tenka mokėti 15-20 fran-ku.

Tačiau teatrų sezonas Pary-žiuje gyvas. Repertuaras dažnai keičiasi, jei pjesė neturi komerci-nės sėkmės. Iš amerikinio impor-to (kaip ir Londone) triumfoja muzikinis "Hair". Betgi jis yra "reformuotas", nes paryžiečiai nepateisinto nuogumo scenoje nepakenčia.

KELIONĖS I LIETUVĄ IR IŠ LIETUVOS

Jelga šiais 1971 metais rengiama kelionė į Lietuvą arba atvirkščiai iš Lietuvos savo gimines, tai jau metas iš anksto užsakyti vietą, nes vėliau jų tikrai pritrūks.

Vladas Rasčiauskas pirmas pradėjo organizuoti keliones į Lietuvą ir jau nuvežė virš 20 grupių. Atitinkamą va-sarą jis organizuoja net 8 ekskursijas. Jo vadovaujamoje įstaigoje dabar dir-ba dvi lietuvaitės — Josephine Mile-ronis ir Laima Lunackienė. Nedels-kite, vietų skaičius grupėse ribotas. Dėl datų ir kitų informacijų kreip-kitės į:

WALTER RASK - RASČIAUSKA
AMERICAN

TRAVEL SERVICE BUREAU
9727 So. Western Avenue
Chicago, Illinois 60643
Tel. 238-9787-8

10% — 20% — 30% pigiau mokėsi už apdraudą nuo ugnies ir automo-bilio draudimą
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Chicago, Illinois
Tel. GA 4-8654 ir GR 6-4339

GĖLĖS

vestuvėms, banketams, laidotuviams ir kitokioms progoms
GUZARUSK
Beverly Hills Gėlinėja
1443 W. 63rd Street, Chicago, Illinois
TEL. PR 8-0833 — PR 8-0834

Cosmos Parcels Express Corporation

Licensed by VNESHPOSYLTORG

Gerai pažįstama firma, kuri, per daugelį metų skubiai ir tiksliai patarnauja savo skaitlingą klientūrą, siunčiant

DOVANAS-SIUNTINIUS I LIETUVĄ, LATVIJĄ, ESTONIJĄ, UKRAINIJĄ ir t. t.

GAVĖJAS NIEKO NEMOKA.
TICKSTANČIAI KLIENTŲ PATENKINTI.
VISI SIUNTINIAI APDRAUSTI.
GARANTUOTAS SKUBUS IR TIKSLUS PRISTATYMAS.

Visuose mūsų skyriuose rasite didelį kiekį įvairių aukštų kokybės prekių prieinamomis kainomis.

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

affiliated with PODAROGIFTS, INC.

pirma užsakymus dovanų pažymėjimams, automobiliams, sal-dytuvams, televizijų aparatams, radijo transistoriams, magne-tonams (tape recorders) ir daug kitiems dalykams, taip pat BUTAMS savo giminėms ir draugams gyvenantiems Lietuvoje ir Sovietų Sąjungoje.

Informacijų ir nemokamų katalogų prašykite mūsų vyriausioje įstaigoje ir visuose mūsų skyriuose.

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

45 West 45th St., New York, N. Y. 10036

Tel. — 212 - 245-7905

SKYRIAI:

NEW YORK, N. Y. 10003, 39 Second Avenue
NEW YORK, N. Y. 10011, 135 W. 14th Street
BROOKLYN, N. Y. 11211, 370 Union Avenue
BOSTON, Mass. 02118, 271 Shawmut Avenue
BOSTON, Mass. 02127, 389 West Broadway
BUFFALO, N. Y. 14206, 432 Fillmore Avenue
CHICAGO, Ill. 60622, 2222 West Chicago Avenue
CHICAGO, Ill. 60608, 3333 S. Halsted Street
CLEVELAND, Ohio 44134, 5879 State Road
IRVINGTON, N. J. 07111, 762 Springfield Avenue
GRAND RAPIDS, Mich. 49504, 636-38 Bridge St. N. W.
HAMTRAMCK, Mich. 48212, 11333 Jos. Campau Avenue
HARTFORD, Conn. 06114, 200 Franklin Avenue
LAKEWOOD, N. J. 08701, 241 Fourth St.
LOS ANGELES, Calif. 90022, 980 S. Atlantic Blvd.
NEW HAVEN, Conn. 06519, 509 Congress Avenue
NEWARK, N. J. 07106, 698 Sanford Avenue
PASSAIC, N. J., 176 Market Street
PATERSON, N. J., 99 Main Street
PHILADELPHIA, Pa. 19122, 1214 N. 5th Street
PITTSBURGH, Pa. 15203, 1307 E. Carson Street
SAN FRANCISCO, Calif. 94115, 2076 Sutter Street
WATERBURY, Conn., 905 Bank Street
WORCESTER, Mass. 01610, 189 Milbury Street
YOUNGSTOWN, Ohio 44503, 309 W. Federal Street
IRVINGTON, N. J. 07111, 1082 Springfield Avenue

Tel.: AL 4-5456
CH 3-2583
EV 4-4952
LI 2-1767
268-0068
TL 6-2674
BR 8-6966
WA 5-2737
894-1738
ES 2-4685
GL 8-2256
365-5255
246-9274
FO 3-8589
AN 1-2994
LO 2-1446
373-8783
GR 2-6387
274-6400
PO 3-4818
HU 1-2750
FI 6-1571
PL 6-6766
SW 8-2868
RI 3-0440
374-6446

SATISFACTION GUARANTEED AND YOUR MONEY BACK

(PLUS INTEREST)

STANDARD FEDERAL

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO
4192 Archer Avenue at Sacramento • Chicago, Illinois 60632 • 847-1140
ASSETS OVER \$149,500,000. RESERVES OVER \$13,500,000.
OFFICE HOURS:
Monday & Thursday, 9 a.m. to 8 p.m. • Tuesday & Friday, 9 a.m. to 4 p.m.
Saturday, 9 a.m. to 12 Noon • Wednesday, no business transacted.

E U D E I K I S

DOVYDAS P. GAIDAS — GERALDAS F. DAIMID
Laidotuvių Direktoriai

Trys Moderniškos Koplyčios

4330 South California Avenue
Telefonai: LA 3-0440 ir LA 3-9852
4605-07 South Hermitage Avenue
Telefonas — YArds 7-1741-2

MAZEIKA & EVANS

FUNERAL HOME

THREE
AIR-CONDITIONED CHAPELS

Parking Facilities

6845 SOUTH WESTERN AVE. REpublic 7-8600

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME

— TEVAS IR SŪNUS —

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

2533 West 71st St. Telef. GROvehill 6-2345-6
1410 S. 50th Ave., Cicero TOWnhall 3-2108-09

AIKSTĖ AUTOMOBILIAMS STATYTI

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

Lietuvių Laidotuvių Direktorių Asociacijos Nariai

STEPONAS C. LACK (LACKAWICZ) IR SŪNOS
2424 W. 69th STREET Tel. REpublic 7-1213
2314 W. 23rd PLACE Tel. VIRginia 7-6672

PETRAS BIELIONAS
1348 S. CALIFORNIA AVE. Tel. LAfayette 3-3572

ANTANAS M. PHILLIPS
3307 S. LITUANICA AVE. Tel. YArds 7-3401

POVILAS J. RIDIKAS
3354 S. HALSTED STREET Tel. YArds 7-1911

JURGIS F. RUDMIN
3319 S. LITUANICA AVE Tel. YArds 7-1138-1139

VASAITIS — BUTKUS
1446 S. 50th AVE., CICERO, ILL. Tel. OLYmpic 2-1003

LEONARD BUKAUSKAS IR SŪNOS
649 East 162nd Street, South Holland
10821 South Mierigan Avenue, Chicago
TEL. — CO 4-2228

SPYGLIAI IR DRAUGAI

REDAGUOJA DR. S. ALIČNAS

PAŽANGUMO KLAUSIMU

Šiais laikais visi nori būti pažangūs. Tiesiog nesuprantama, kad gali šiais laikais būti ir nepažangių. Tik, va, karais sunku suprasti, kas pažangus ir kas atžangus. Pavyzdžiui, mados pažangi ta, kuri sijoną rusi- kirpo, o ir taip pat pažangi, kuri sijoną pasiilgino. Pažangus tas, kuris barzdą augina, ir nepažangus tas, kuris kaip senais laikais kaip koks peisucas žydelis vaikšto. Pažangus tas, kuris siekia moderniausios technikos, gi šiaip vad'nasi pažangiais tie, kurie ne techniką, bet kūji su piau uvy garbina.

Pažangus tas, kuris muzikiškai triukšmauja, ir pažangus tas, kuris gerai čiurlionio kūnius groja. Pažangus tas, kuris geriausiai pasižymi abstraktuose, ir pažangus taip pat tas, kuris iš pirmo žvilgsnio atkėria vieną nuo kito senusius meisterius. Pažangus tas, kuris skaito, ir 'as, kur's televizijos žiūri, pažangus tas, kuris visada rėkia, ir pažangus tas, kuris visada tyli.

Pažangus buvo jaunimas, kuris vartė automobilius Amerikoje komunizmo garbei, gi dabar, kai sovietiškus automobilius pradėjo vartyti, tai varantieji kai kieno vad'nami atžangiais, nepaisant, kad šio šaunaus degnimo darbo šie kaip tik iš pažangiųjų išmoko. Pažangiaisiais vad'nasi ir tie, kuriems ratink burlioko botagas, šmigijos lietuviams per nugarą, nors šiaip jau juos visi vadina atžangiais, kadangi jiems patinka seni caristinio žandaro per nugarėlę bizūnų papliaušėjimai. Pažangiaisiais vad'nami tie, kurie savo varganus kūrinius siunčia išpausdinti pavergton Lietuvon, kompartijai ranką bučiuodami ir pažangiaisiais vad'nasi, koks nors Solženecinas ar Almarik, kurie savo kūrinius spausdinti siunčia į Ameriką.

Pažangiaisiais vad'nasi tie, kurie išbėga į gerus ra'onus, o taip pat pažangiais vad'nasi ir tie, kurie nebėga, pažangiais vad'nasi tie, kurie visur eina, ir pažangiais tie, kurie namie sėdi ir nieko nemori matyti, nes esą niekur nėra pažangos.

Vieni vad'nasi pažangiais, kurie veržiasi į politiką, gi kiti vad'nasi pažangiais, kurie atbuli traukiasi nuo politikos. Čia jau, taip sakant, labai susimaišo veiksniai ir pinigai.

Pažangiaisiais vad'nasi "Vil-

Du hipiai bando jėgas. Tas kas pra laimės, tas privaleis eiti praustus

nie" ponai, kurie esą eina su gyvenimu, bet jiems labai sunku eiti, nes jauniausias iš pažangiųjų jau yra apie 80 metų amžiaus.

Pažangumas taip pat labai svarbu ir daugelyje kitų dalykų, pvz. spaudoj. Vienas laikraštis, tvirtinąs, kad esąs pažangus, taip smarčiai eina, jog per smarkumą vis trimis mėnesiais

Pažanga balsuoti nuo 18 metų ir mušti kelis iš karto.

atsileka. Kai kurie spaudoj aiškina, kad toks ir toks autorius nepadarė pažangos, o tas autorius teigia, kad tas žurnalas, kur's taip apie jo raštus sako, taip pat pažangos nepadarė, išskyrus pažangėjantį numerių skaičių.

Pažangumas yra ir, taip sakant, pramogau'ant. Vienos sakosi esą pažangios, kurios rūlo, o kitos, kurios ne, vieni pažangūs, kurie visą spaudą perka, o kiti laiko save taip pažangiais, kad jiems jokios spaudos nereikia. Vienas yra tiek pažangus, kad viską remia, o kitas tiek pažangus, kad jokių remimų nepripažįsta, vienas yra toks pažangus, kad viską sutau- po, o kitas toks pažangus, kad cento neturi.

Žodžiu, pažangumas yra tiek

SPYGLIUOTINIAI SAKINIAI Č. GRINCEVIČIAUS "GEROJOJ VASAROJ"

Ašiū Dievui, kad vaikas gimė jums, o ne mums (32).

Kas gi duos kiekvienam nedakepėliui vaikščioti marių paviršium (83).

Rabi galvas, tai ne kaip mana kėfalė — jo galvas tai kaip mana galvas, Rukės galvas, Abrankės galvas ir dar vienas žėdėlis galvas sudėtas į vienas galvas (99).

Ar gali vilkas tik agurkais gyventi? Reikia ir mėsos (165).

Geriau būtų virės bažnyčios bokštas, ne čerka (165).

Šokinėjo velnias po Turlajų kelnes (81).

Su gražuolėm reikda apsieiti švelniai ir išmintingai (189).

Kada tu matei, kad žydas eity basas arba jcty ant arklio? (194).

Dievui tarnauti lengviau nei materialiai (203).

Armota geras daiktas žiūrėti į žvaigždes (208).

Ko čia šypsais, lyg medinę geležėlę radęs? (212).

geras ir universalus žodis, kad visiems tinka, o ypač tinka tiems, kurie niekur netinka.

Baigdami prisimenam B. Pavabalo žodžius apie lietuviškumą, ir juos pri alkcm pažangumui:

Kas gi yra pažangumas, "I don't know", atsako kūmas, "I don't know", sakau ir aš, Kas čia viską besupraz.

L. V. nls

ATLYGINIMAI

Seimininkė pašaukė plumberį užsikišusiam vandens vamzdžiui pravalyti. Tas atėjęs į vamzdį įleido vielą, gyvate vadinama, ir pateikė 23 dol. sąskaitą.

— O, dangau! — sušuko seimininkė. — Vakar pašaukiau daktarą, ir 'as už vizitą paskaitė tik 8 dol.

— Žinau, ponla, žinau, — atsakė plumberis, — aš pats tu- vau daktaras.

Nei žinai, nei matysi, Jeigu "Draugo" neskaitysi.

V. Ramonio piešinys

PRANAŠTĖS IR NUSIVYLIMAS

K. Prs. Spygliams rašo: "Turiu didelę slėpybę viso- kiems burtams ir pranašys čms. Vis nor'u spėti, kokia bus ateitis ir todėl labai rudžiugau, kai š. m. "Aidu" sausio mėn. numeryje radau per visą puslapi ant- raštę: "Žvilgsnis į 1971 metus", tačiau, kai viską perskaičiau, la- bai nusivyliau, nieko neradama apie būsimus metus, nes visame straipsnyje kalbama tik apie 1970 metus. Esu baisiai nusivylus ir skundžiuosi Spygliams, viešai atskleidama tokią apga- vystę".

"Aplamai, bobų netrūksta šio krašto moterų tarpe".

Em. Čekienė

Spaudos apžiūrinėjimas

— "Sandaroj" rašoma:

"Algirdas Budreckas kalbės Lietuvos nepriklausomybės 53-čios sukakties šventės ir "Nau- jienų" sukaktuvių proga per S. Barcus radija programą. Sukaktys bus transluo'amos va- sario 16 d., antradienį, 11 v. ryte.

Paiks draugas pavojingesnis už neprietelį."

Viskas mums čia aišku, tik niekaip neaišku, kas tas paiks draugas ir kas tas neprietelis.

— "Laive" R. Raslavičienė guodžiasi:

"Australų tarpe malonu būti nes jie iš prigimties vai- šingi ir draugiški žmonės. Tuo draug'skumų pasižymi ir Aust- ralijos lietuviai, ko negalima tvirtinti apie Amerikoj gyvenančius mūsų tautiečius."

Idomu, ar autorė įskaito sa- ve į čia gyvenančių tautiečių tarpą?

"Tėviškės žiburiuose" A. R. rašo:

"Pasirūšau eiti į paštą dėl ne- reguliaraus laikraščio pristaty- mo. Ečiau ir ečiau vis klausda-

Nereik'a niekada mušti pargriuvu- sio, nes nežinai, ką jis gali padary- ti, kai atsikels.

NEPATENKINTA PONIA

Jauna ponla įėjo didingai į virtuvę ir sako:

— Klausyk, Onute, jei tams- tą atlanko draugė, reikia elgtis tyliau. Vakar net užmigti nega- lėjau: taip virtuvėje buvo gar- siai kvatojama.

— Taip, ponla, be' aš čia ne- kalta. Aš tik pasakojau savo draugei, kaip tamsta neseniai bandei kepti pyragą.

MINĖJIMUS SUKONKRE- TINANT

"Neverta į minėjimus kviesti pašlemėkus. Jei negauname ge- ro kalbėtojo, nereikia mums ir vietinio šiaučiaus."

"Ateitis", nr. 2

LEKTUVAI IR LĖUVIAI

Kaip linksmi žmonės iš už ge- ležinės uždangos pako, so- vietų Sąjungos lėktuvu patar- nauto'ą, pradėdama kelionę, praneša:

— Keleivius prašome laikytis ramiai, nuskrisime į vietą, nes keleivių tarpe lietuvių nėra.

PAZADAI

Pabudau, galva pusiau plyšta, Neatmenu, kaip parėjau. Žmona rebeikalba ir pyksta Į namą biesą atvariau.

Galvoj velniai čarada's šoka, Srenos kaukia ausyse, Tokia dalis vargo pijoko, Kikirkštys laksto akyse.

Pasižadau daugiau negerti — Prisėkiu dangum, angelais, Bet nēr daugiau kas nusiverti — Vėl pasigėriau po galais.

Juožūnas

Šitaip komunistinė "šluota" vaizduoja Amerikos lietuvių, kovojan- čius už Brazilskų likimą. Mums atrodo, kad čia ne užsienio lietuviai sveikinais su nacių, bet Hitlerio-Stalino sutarčių sukakties proga svei- kinais didieji draugai: naciai ir komunistas.

ma, kur dingo mano praėjusios savaitės laikraštis. Pašte gau- davau neįtikinamus paaiškini- mus. Aš nenusileidau, ir paga- liau mūsų pokalbis buvo pana- šus į dviejų bobų. Bet aš laimė- jau — laikraščio pristatymas susitvarkė".

Viskas gerai, tik kaip supras- i dviejų bobų pasikalbėjimą, ar jis buvo ležuvingas ar vai- dybingas.

— "Sandaroj" rašoma:

"San Fernando Veteranų Ad- ministracijos ligoninės griuvė- siuose, kur 19 iš 15 asmenų už- mušta."

Gaila, nepažymėta, kaip į 15- ka sutalpinti į devyniolika.

"Ar nėra koku, kai mūsų iš- garbintas "intelektualas", vos pravėręs kur nors burną, pasi- rodo paprastu šaltkalviu besas? Tad čia ir vertėtų perspėti: liau- kimės liaupsinę paprastus ama- tininkus ir sugrąžinkime inte- lektualo žodžiui jojo tikrąją ver'ę."

"Ateitis", nr. 1

KIAULIŠKIEJŲ METAI

Kaip spauda skelbia, šimet kiniečiai, švėsdami savo jau tūkstantinius metus, juos pava- dino kaulių metais. Be abejo, pavadinimas prasmingas ir li- tuviams, kadangi kaulysčių mūsų padangėje niekada, o ir šiais laikais ypač, netrūksta.

Neseniai buvo plačiai nukal- bėta apie supuvusį arklio palu- bėj. Skir umas tarp arklio ir kaulės yra esminis: arklys pa- kabintas palubėj dvokia, o kiau- lė apačioj krūksni.

Mūsų jauhoji karta, ypatingai inteligentija, augdama mies- te, nebežino, kas yra kaulė, kaip ji atrodo ir kokios yra li- tos šio gyvūlio nemažiau svar- bios charakteristikos, nuo ko, aišku, nukentčia mūsų jaunimo tautinis auklėjimas.

Tokie svarbūs mūsų tautoje žodžiai kaip knis i, kn'sa, kniso — vis labiau nustoja realios prasmės nuskurdi'ra mūsų tur- tin'gą žodyną, o mūsų patriotinį veikimą daro šaltu, ne'domiu ir neveiksmingu.

Ar, pavyzdžiui, mūsų jauni- mas žino, kad kaulė pakšta po stalu dvokia, ant stalo kvepia, o prie stalo pasodinta — kni- sa? Ar mūsų jaunimas žino, kad kaulė buvo ir yra mūsų se- nelių ir prosenelių svarbiausias šalto ir karšto s'alo papuče- las? Nežino. Ar žino, kiek mū- sų tauta šimtmečių bėgyje su- valgė kaulių? Nežino. Pagaliau ar žino, kuo tasai nusipelnęs mūsų tautai gyvūlys buvo še- riamas?

Kad būtų galima apsaugoti kiau- lę nuo išnykimo ir garbės, kuri jai pelnytai priklauso, su- siorganizavo komitetas, kurio tikslas nus'atyti visas žinias, iš- keliančias kaulės garbę. Su- rinktoji medžiaga bus mokslis- kai surūšiuota, išanalizuota ir išdiskutuota. Bus nustatyta,

— Žmonele, aš irgi turiu nuomo- nę apie moterų trisę, idomu ar tu man leisi jas paskelbti.

"Siekti, kad vyrai imtų gim- dyti vis dėlto bus gana sunku net ir radikaliausiomis moterų išlaisvin'ojoms."

Nijolė Užubalienė

KELIONĖ IR GREITIS

Vengrų rašyto'as Ferencas Molnarus Anglijoje vyko į sve- čius labai lėtai važiuojančiu traukiniu. Kai kelinė jam nusi- bodo, j's pradėjo skystis kon- duktoriui. Konduktorius į tai atsakė:

— Jeigu tamstai traukinys nepatinka, galite eiti pėsčias.

— Aš taip ir padaryčiau, bet, deja, neįspėjau savo paž'stamu, kad anksčiau atvyksiu...

— Protingas dramblys nesi- didžiuoja, kad blusa apie jį ge- ros nuomonės.

— Grožis yra pirmoji dova- na, kurią duoda gamta mote- riai, ir pirmoji, kurią atsiima.

— Daugiausia kvailysčių iš- krečia protingieji.

— "Sophie Barcus stotis ga- linga... klausytojų skaičius dide- l's, nes garsinami visi mirties pranešimai."

St. Dns.

— Grandinėls vadovas Sa- gys patiksl'n, kad Spygliuose įdėtos padalkos, išgąsdinusios Pietų Amerikoj Maskvą, buvo ne Grandinėls. Atitaisydami klaidą, vis dėlto pasilikame prie minties, kad nuo gerai be- s'sukančių keliamo vėjo Mask- vai vis tiek skauda galva.

MASKVOJ LEIDIMO BEIEŠKANT

Zydelis ateina į sovietų įstaigą Maskvoje ir prašo leidimo emigruoti į Ameriką.

— Kodėl panorėjai važiuoti į tokią baisią išnaudojimų šalį?

— Mano brolis Abramkė ap- sirgo, apako. Kas jį ten vedžios, jei aš nenuvažiuosiu?

— Tik dėl brolio? Geriausiai padarytum, jei tavo brolis čia atvažiuotų.

— Uj, tamsta, juok aš sakiau, kad mano brolis tik aklas, ne kvailas.

NAUJAS LIETUVIS VYKUPAS

Balzeko Lietuvių kultūros lei- dinyje "Progress Report", žinio- je "Eminent Lithuanians' Ro- om" skelb'amos žinomų lietuvių pavardės, tarp jų randamas ir oks įrašas: Bishop Plus Gri- gaitis.

VILNIAUS KRAUTUVEJE

— Mūsų krautuveje nieko do- ro nėra.

— Užtat ir eilių nėra, — pa- aiškina žmogus.

VILNIAUS VALGYKLOJ

Šioj valgykloj. Visos normos Parasytos Tik dėl formos.

"Valstiečių laikraštis" aiškina, kad čia ne grybas, bet Utenos kolchozo užsnipta grėbiamaoji.

Shot Up

POLITINIAI GALVOSUKIAI

Nieko nēr baisensio, kaip matyti kvailį kartais neįsakytyai narsų bailį, besigriebiantį kokio nors veikimo, apie ką neturi joko supratimo.

Goethe

Visų pasauli siaubas nustelbė, kad J. Tautos taikos čep'onu Leningą paskelbė, nes pagal Lenino idėją, kasmet jo pasekėjai dešimtį milijonų žmonių nužudo socialistiškiausiu, taikingu būdu.

Kodėl toks J. Tautų priskelbimas įvyko? Spygliams visi neaiškūs dalykai! Kad visiškai nepasimėstume, šiuos tris klausimus išsprendkime:

1. Ar J. Tautų atstovai nuolat girti ir galvomis netvirtai?
 2. Ar jie galvažudžiai, žudikai, užsislėpę niekšingiausi bolševikai?
 3. Ar atstovai priklauso rūsiai parazitų, dar nematyti, mol'sišikai dar gi nenustatyti, kurie iš politikos tikrai gyvena, už sotų peną rodo išdavikišką meną.
- Jog parazitai nekentia to elemento, iš kurio minta.

L a m b r o z o